

รายงานสถานการณ์การค้าสินค้าเกษตร (Situation Report) ประจำเดือนธันวาคม 2567

ฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา

1. สถานการณ์การค้าสินค้าเกษตรที่สำคัญระหว่างไทยและอินโดนีเซีย ประจำเดือนพฤศจิกายน 2567

สินค้าเกษตรกรรม

การส่งออกสินค้าเกษตรกรรมที่สำคัญ 10 อันดับแรก ได้แก่ (1) ข้าว (2) ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง (3) ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง (4) ยางพารา (5) เครื่องเทศและสมุนไพร (6) ข้าวโพด (7) สินค้าปศุสัตว์อื่นๆ (8) สินค้ากสิกรรมอื่นๆ (9) ไบยาสูบ และ (10) กัญชง โดยมูลค่ารวมการส่งออกสินค้าเกษตรกรรมของไทยทุกรายการ ที่ส่งออกไปอินโดนีเซียในเดือนพฤศจิกายน 2567 มีมูลค่ารวม 1,769.19 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากเดือนตุลาคม 2567 จำนวน 460.86 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 35.23 แต่ลดจากร้อยละ 65.72 เมื่อเทียบกับมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรในช่วงเดียวกันกับปีก่อนหน้า (เดือนพฤศจิกายน 2566) ที่อยู่ที่ 5,161.74 ล้านบาท

โดยการเทียบมูลค่าการค้าสินค้าเกษตรในช่วงเดียวกันกับปีก่อนหน้า (พฤศจิกายน 2566) สินค้าเกษตรที่มีมูลค่าส่งออก **เพิ่มขึ้นมากที่สุด** ได้แก่ ยางพารา เครื่องเทศและสมุนไพร ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง ข้าวโพด และกัญชง ตามลำดับ และ **ลดลงมากที่สุด** ได้แก่ ไบยาสูบ ข้าว สินค้ากสิกรรมอื่นๆ สินค้าปศุสัตว์อื่นๆ และผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง แต่เมื่อเทียบกับ **ช่วงเดียวกันเดือนก่อนหน้า** (ตุลาคม 2567) สินค้าเกษตรที่มีมูลค่าส่งออก **เพิ่มขึ้นมากที่สุด** ได้แก่ ข้าว สินค้าปศุสัตว์อื่นๆ เครื่องเทศและสมุนไพร ยางพารา และข้าวโพด ตามลำดับ สำหรับสินค้าที่มีมูลค่าการส่งออก **ลดลงมากที่สุด** ได้แก่ ไบยาสูบ สินค้ากสิกรรมอื่นๆ กัญชง ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง และผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง ตามลำดับ

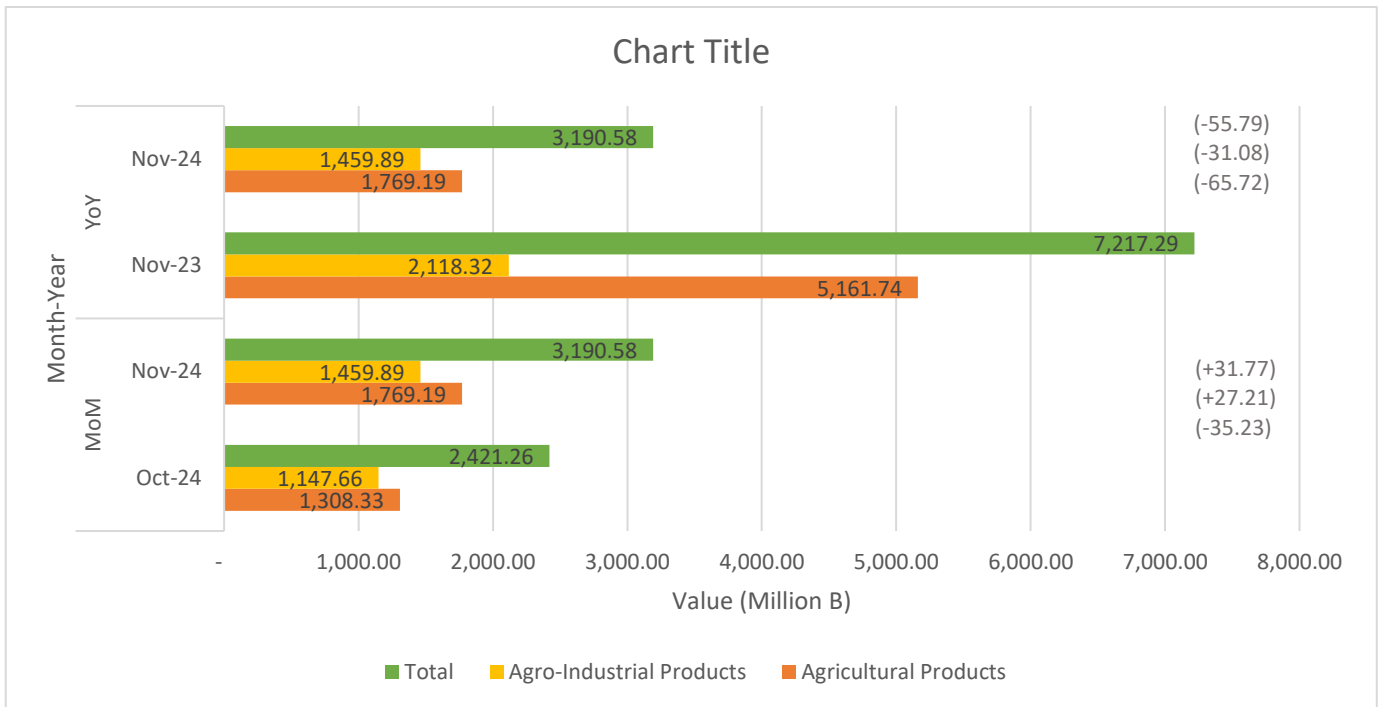
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเกษตร

การส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรที่สำคัญ 10 อันดับแรก ได้แก่ (1) น้ำตาลทราย (2) อาหารสัตว์เลี้ยง (3) ผลิตภัณฑ์ข้าวสาลีและอาหารสำเร็จรูปอื่นๆ (4) เครื่องดื่ม (5) สินค้าอุตสาหกรรมเกษตรอื่นๆ (6) ผักกระป๋องและผักแปรรูป (7) ไขมันและน้ำมันจากพืชและสัตว์ (8) ผลไม้กระป๋องและแปรรูป (9) สิ่งปรุงรสอาหาร และ (10) หมากฝรั่งและขนมที่ไม่มีโกโก้ผสม โดยมูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรของไทยรวมทุกรายการที่ส่งออกไปอินโดนีเซียในเดือนพฤศจิกายน 2567 มีมูลค่า 1,459.89 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากเดือนตุลาคม 2567 จำนวน 312.2 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 27.21 แต่ลดจากร้อยละ 31.08 เมื่อเทียบกับมูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรในช่วงเดียวกันกับปีก่อนหน้า (เดือนพฤศจิกายน 2566) ที่อยู่ที่ 2,118.32 ล้านบาท

สำหรับมูลค่าการค้าสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันกับปีก่อนหน้า (พฤศจิกายน 2566) สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าการส่งออก **เพิ่มขึ้นมากที่สุด** ได้แก่ ผักกระป๋อง และผักแปรรูป สินค้าอุตสาหกรรมเกษตรอื่นๆ หมากฝรั่งและขนมที่ไม่มีโกโก้ผสม ไขมันและน้ำมันจากพืชและสัตว์ และอาหารสัตว์เลี้ยง ตามลำดับ **ลดลงมากที่สุด** ได้แก่ น้ำตาลทราย สิ่งปรุงรสอาหาร ผลิตภัณฑ์ข้าวสาลีและอาหารสำเร็จรูปอื่นๆ ผลไม้กระป๋องและแปรรูป และเครื่องดื่ม ตามลำดับ แต่เมื่อเทียบกับ **ช่วงเดียวกันเดือนก่อนหน้า** (ตุลาคม 2567) สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าส่งออก **เพิ่มขึ้นมากที่สุด** ได้แก่ น้ำตาลทราย หมากฝรั่งและขนมที่ไม่มีโกโก้ผสม ผลไม้กระป๋องแปรรูป ไขมันและน้ำมันจากพืชและสัตว์ และอาหารสัตว์เลี้ยง ตามลำดับ สำหรับสินค้าที่มีมูลค่าการส่งออก **ลดลงมากที่สุด** คือ และผลิตภัณฑ์ข้าวสาลีและอาหารสำเร็จรูปอื่นๆ สิ่งปรุงรสอาหาร สินค้าอุตสาหกรรมเกษตรอื่นๆ ผักกระป๋อง และผักแปรรูป และเครื่องดื่ม ตามลำดับ

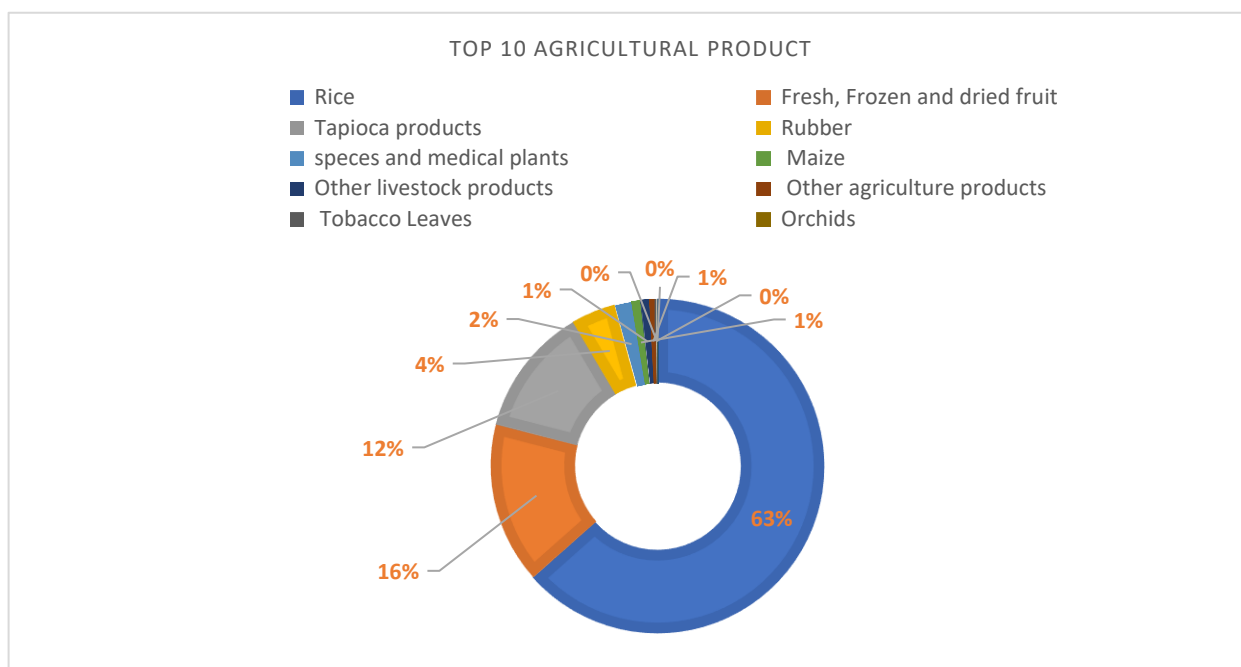
สรุปมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรทั้งหมดจากไทยไปยังอินโดนีเซีย ประจำเดือนพฤศจิกายน 2567

- มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรกรรมและสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรของไทยไปอินโดนีเซียในเดือนพฤศจิกายน 2567 อยู่ที่ 3,190.58 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากเดือนตุลาคม 2567 จำนวน 769.32 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 31.77 และเมื่อเทียบกับมูลค่าการส่งออกฯ ในเดือนพฤศจิกายน 2566 อยู่ที่ 7,217.29 ล้านบาท มีมูลค่าลดลง จำนวน 4,026.71 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 55.79

ตารางแสดงมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรกรรมจากไทยไปอินโดนีเซีย เดือนพฤศจิกายน 2567

ลำดับ	สินค้าโภคภัณฑ์ สินค้าเกษตรกรรม	พ.ย. 67	ต.ค. 67	ร้อยละการ เปลี่ยนแปลง เปรียบเทียบ กับเดือนก่อน พ.ย. 67 – ต.ค.67	พ.ย. 66	ร้อยละการ เปลี่ยนแปลง เปรียบเทียบเดือน เดียวกันกับปีก่อน พ.ย. 67 / พ.ย. 66
		มูลค่า (ล้านบาท)	มูลค่า (ล้านบาท)		มูลค่า (ล้านบาท)	
1	ข้าว	1,122.16	460.71	143.57	4,545.46	-75.31
2	ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง	275.96	361.87	-23.74	119.82	130.31
3	ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง	222.08	312.39	-28.91	341.58	-34.98
4	ยางพารา	75.39	54.99	37.10	26.51	184.38
5	เครื่องเทศและสมุนไพร	27.62	13.48	104.90	10.01	175.92
6	ข้าวโพด	15.61	12.36	26.29	11.27	38.51
7	สินค้าปศุสัตว์อื่น ๆ	15.12	7.09	113.26	24.03	-45.24
8	สินค้ากสิกรรมอื่น ๆ	9.94	47.75	-79.18	27.61	-58.64
9	ใบยาสูบ	2.46	33.30	-92.61	35.23	-93.02
10	กล้วยไม้	1.22	2.76	-55.80	0.99	23.23
สินค้าเกษตร รวม 10 รายการ		1,306.7	1,767.56	35.27	5,142.51	-65.63
สินค้าเกษตร รวมทุกรายการ		1,769.19	1,308.33	35.23	5,161.74	-65.72

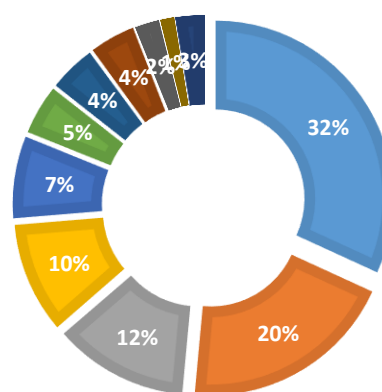
รูปภาพ : สัดส่วนการส่งออกสินค้าเกษตรไทยไปยังอินโดนีเซีย 10 อันดับแรก เดือนพฤศจิกายน 2567
ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ (ประเทศไทย)

ตารางแสดงมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมจากไทยไปอินโดนีเซีย เดือนพฤศจิกายน 2567

ลำดับ	สินค้าโภคภัณฑ์ สินค้าเกษตรกรรม	พ.ย. 67	ต.ค. 67	ร้อยละการ เปลี่ยนแปลง เปรียบเทียบ กับเดือนก่อน พ.ย. 67 – ต.ค.67	พ.ย. 66	ร้อยละการ เปลี่ยนแปลง เปรียบเทียบเดือน เดียวกันกับปีก่อน พ.ย. 67 / พ.ย. 66
		มูลค่า (ล้านบาท)	มูลค่า (ล้านบาท)		มูลค่า (ล้านบาท)	
1	น้ำตาลทราย	464.75	64.49	620.65	1,133.08	-58.98
2	อาหารสัตว์เลี้ยง	286.54	230.99	24.05	275.60	3.97
3	สินค้าอุตสาหกรรมการเกษตรอื่นๆ	178.06	269.43	-33.91	136.92	30.05
4	เครื่องดื่ม	146.58	148.57	-1.34	149.50	-1.95
5	ผลิตภัณฑ์ข้าวสาลีและอาหาร สำเร็จรูปอื่นๆ	108.42	191.87	-43.49	133.44	-18.75
6	ผลไม้กระป๋องและแปรรูป	65.94	38.01	73.48	80.07	-17.65
7	ไขมันและน้ำมันจากพืชและสัตว์	62.30	50.09	24.38	57.39	8.56
8	ผักกระป๋องและแปรรูป	60.38	69.19	-12.73	45.61	32.38
9	สิ่งปรุงรสอาหาร	31.51	48.16	-34.57	46.89	-32.80
10	ไอศกรีม	18.54	3.76	393.09	16.28	13.88
อุตสาหกรรมเกษตรรวม 10 รายการ		1,423.02	1,114.56	27.68	2,074.78	-31.41
อุตสาหกรรมเกษตร รวมทุกรายการ		1,459.89	1,147.66	27.21	2,118.32	-31.08
สินค้าเกษตรกรรมและสินค้าอุตสาหกรรม เกษตรโดยรวม		3,190.58	2,421.26	31.77	7,217.29	-55.78

TOP 10 AGRO-INDUSTRIAL PRODUCTS

- Sugar
- Preparation of a kind used in animal feeding
- Wheat products and other food preparations
- Beverages
- Other agro-industrial products
- Vegetable canned, prepared or preserved
- Animal or vegetable fats and oils
- Prepared or preserved fruits
- Sauces and preparations therefor
- Chewing gum and sugar confectionery not containing cocoa

รูปภาพ : สัดส่วนการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมไทยไปยังอินโดนีเซีย 10 อันดับแรก เดือนพฤศจิกายน 2567

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ (ประเทศไทย)

สถานการณ์ราคายางพาราในอินโดนีเซีย

ราคายางแท่งมาตรฐานของอินโดนีเซีย (Standard Indonesian Rubber: SIR)

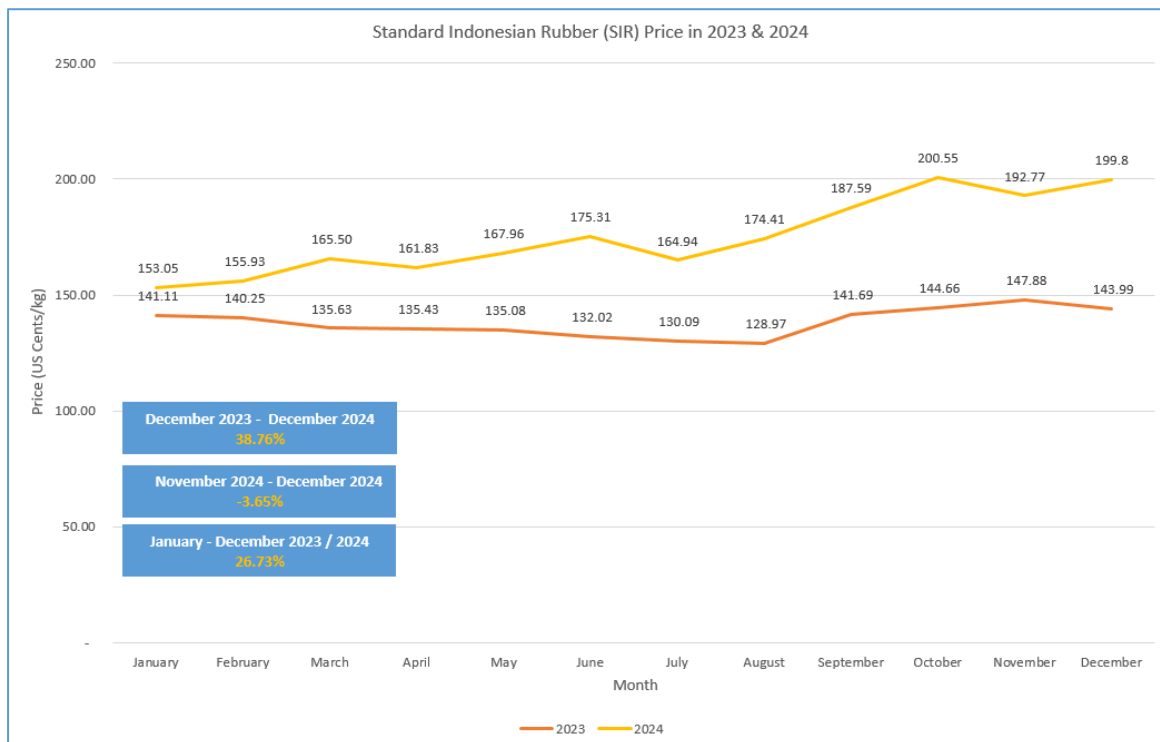

Figure: Comparison Price of Standard Indonesian Rubber (SIR)

Source: ASEAN Rubber Business Council (ARBC)

รายละเอียดราคายางแท่ง (SIR)	ราคา (เซนต์สหรัฐ/กิโลกรัม)	อัตราการเติบโต (%)
ราคายางแท่งเปรียบเทียบกับช่วงเวลา (เดือน) เดียวกันของปีก่อนหน้า		
เดือนธันวาคม 2567	199.80	38.76 %
เดือนธันวาคม 2566	143.99	
ราคายางแท่งเปรียบเทียบกับเดือนก่อนหน้า		
เดือนธันวาคม 2567	199.80	3.65 %
เดือนพฤศจิกายน 2567	192.77	
ราคายางแท่งเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้า		
เดือนมกราคม – เดือนธันวาคม 2567	2,099.64	26.73 %
เดือนมกราคม – เดือนธันวาคม 2566	1,656.79	

Table: Comparison Price of Standard Indonesian Rubber (SIR)

Source: ASEAN Rubber Business Council (ARBC)

การส่งออก - นำเข้ายางพาราระหว่างไทย - อินโดนีเซีย

มูลค่าการนำเข้าสินค้าผลิตภัณฑ์ยางพาราของอินโดนีเซียมายังไทย ประจำเดือนพฤศจิกายน 2567

ลำดับ	รายการ	ม.ค. 67	ก.พ. 67	มี.ค. 67	เม.ย. 67	พ.ค. 67	มิ.ย. 67	ก.ค. 67	ส.ค. 67	ก.ย. 67	ต.ค. 67	พ.ย.67
1	ผลิตภัณฑ์ทำจากยาง	51.7	43.8	37.6	27.5	48.7	41.0	48.5	47.17	54.33	44.12	70.63
2	วัสดุทำจากยาง	5.9	2.0	4.3	2.5	4.4	1.6	7.3	12.13	4.79	26.29	18.83
รวมมูลค่าทั้งหมด (ล้านบาท)		57.6	45.8	41.9	30.0	53.1	42.6	55.8	59.30	59.12	70.41	89.46

มูลค่าการส่งออกสินค้ายางพาราของไทยไปยังอินโดนีเซีย ประจำเดือนพฤศจิกายน 2567

ลำดับ	รายการ	ม.ค.67	ก.พ.67	มี.ค.67	เม.ย. 67	พ.ค.67	มิ.ย.67	ก.ค.67	ส.ค.67	ก.ย.67	ต.ค.67	พ.ย.67
1	ยางแผ่น -ยางแผ่นรมควัน ชั้นที่ 3	-	1.4	-	1.7	1.6	-	1.6	-	-	-	0.88
2	ยางแท่ง	-	-	-	0.8	-	0.8	-	-	-	-	-
	ยางธรรมชาติที่กำหนด ไว้ทางเทคนิค	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.84
3	น้ำยางข้น	53.4	59.4	45.6	97.8	99.4	22.5	3.1	20.7	50.15	54.99	73.66
4	ยางพาราอื่น ๆ - นลักษณะชั้นปฐม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวมมูลค่าทั้งหมด (ล้านบาท)		53.4	60.8	45.6	100.3	101.0	23.3	4.7	20.70	50.15	54.99	75.38

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ (ประเทศไทย)

สถานการณ์ยางพาราในอินโดนีเซีย

● **PTPN วางกลยุทธ์ฟื้นฟู คืนความรุ่งเรืองสู่อุตสาหกรรมยางพาราแห่งชาติ**

Dr. Suroso Rahutomo หัวหน้าศูนย์วิจัยยางของอินโดนีเซีย (Indonesian Rubber Research Institute: IRRI) ได้กล่าวในที่ประชุม International Rubber Conference 2024 ที่จัดขึ้นระหว่างวันที่ 19 - 21 พฤศจิกายน 2567 โดย International Rubber Research and Development Board (IRRDB) และ Japan International Cooperation Agency (JICA) ณ โรงแรม Royal Ambarukmo จ.ยอกยาคาร์ตา ว่ายางพาราธรรมชาติถือเป็นสินค้าเชิงกลยุทธ์ที่มีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจของอินโดนีเซีย โดยถือเป็นตัวเร่งการพัฒนาพื้นที่ชนบทในเกาะสุมาตรา ซวา และกาลิมันตัน ที่มีส่วนช่วยสร้างรายได้ให้ครัวเรือนเกษตรกรกว่า 2.1 ล้านครัวเรือน และสร้างรายได้จากการส่งออกถึง 1,760 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2566 อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมยางพารากำลังเผชิญกับความท้าทายสำคัญที่อาจส่งผลกระทบต่อความยั่งยืน ในโอกาสนี้ Dr. Suroso ได้ย้ำว่ายางพารายังคงมีบทบาทสำคัญต่อภาคการเกษตรของอินโดนีเซียทั้งในแง่เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม เนื่องจากสวนยางสามารถดูดซับคาร์บอน อนุรักษ์ดินและน้ำ เป็นพืชเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แม้ว่ายางพาราจะมีบทบาทเชิงกลยุทธ์ต่อเศรษฐกิจของอินโดนีเซีย แต่ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา อุตสาหกรรมยางพาราภายในประเทศกลับเผชิญกับแนวโน้มการลดลงอย่างต่อเนื่อง จากข้อมูลพบว่า ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ผลผลิตยางในประเทศลดลงเฉลี่ยร้อยละ 3.60 ต่อปี ส่งผลให้ปริมาณวัตถุดิบสำหรับโรงงานผลิตยางแท่งลดลงอย่างมีนัยสำคัญ จนทำให้บริษัทผลิต

ยางแท่งมากกว่า 50 แห่งต้องหยุดดำเนินการ นอกจากนี้ การส่งออกยางพาราก็ลดลงเฉลี่ยร้อยละ 8.36 ต่อปี ซึ่ง Dr. Suroso Rahutomo ได้ระบุปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดสถานการณ์ดังกล่าว เช่น ราคายางที่อยู่ในระดับต่ำเป็นเวลานานกว่าทศวรรษ การระบาดของโรคใบร่วงยางพารา Pestalotiopsis ที่ทำให้ผลผลิตลดลงถึงร้อยละ 40 ตั้งแต่ปี 2561 รวมทั้งผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ทำให้ฤดูฝนและฤดูแล้งไม่แน่นอน ส่งผลให้เกษตรกรจำนวนมากต้องละทิ้งสวนยางหยุดการกรีดยาง หรือชะลอการปลูกทดแทน นอกจากนี้ การเพิ่มขึ้นของต้นทุนแรงงาน ปุ๋ย สารกำจัดแมลง และทรัพยากรการผลิตอื่น ๆ ยังทำให้สถานการณ์เลวร้ายลง

นาย Denaldy Mulino Mauna รองกรรมการผู้จัดการใหญ่ของ Holding Perkebunan Nusantara PTPN III (Persero) กล่าวว่า การฟื้นฟูอุตสาหกรรมยางพาราธรรมชาติเป็นวาระสำคัญของ PTPN เพื่อสนับสนุนความยั่งยืนของภาคการเกษตรของประเทศ โดยเน้นว่ายางพาราไม่เพียงแต่เป็นสินค้าเชิงกลยุทธ์ที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจชาติ แต่ยังเป็นแหล่งรายได้หลักของครัวเรือนเกษตรกรหลายล้านครัวเรือนในพื้นที่ชนบท PTPN มุ่งมั่นที่จะปรับปรุงสวนยางด้วยพันธุ์คุณภาพสูงและการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อเพิ่มผลผลิต รวมทั้งความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาอุตสาหกรรมปลายน้ำที่ใช้ยางพาราภายในประเทศ เพื่อลดการพึ่งพาการส่งออกและเพิ่มมูลค่าให้กับยางพาราในประเทศ นอกจากนี้ ยังเรียกร้องให้รัฐบาลสนับสนุนด้านกฎระเบียบที่ส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำธุรกิจ เช่น การให้เงินอุดหนุนด้านราคา ปุ๋ย และการปลูกทดแทน พร้อมเน้นย้ำว่าความร่วมมือระหว่างรัฐบาล บริษัท และเกษตรกรถือเป็นปัจจัยสำคัญในการฟื้นฟูอุตสาหกรรมยางพาราในอินโดนีเซียอย่างยั่งยืน

- **ฤดูฝนกระทบการผลิต แต่เกษตรกรเฮ! ราคายางโลกเพิ่มขึ้น**

วันที่ 7 ธันวาคม 2567 นาย Edy Irwansyah เลขาธิการสมาคมยางพาราแห่งอินโดนีเซีย (Rubber Association of Indonesia: Gapkindo) จ.สุมาตราเหนือ เปิดเผยว่า ราคายางในตลาดโลกปรับตัวเพิ่มขึ้นอีกครั้ง เนื่องจากสภาพอากาศที่ไม่เอื้อต่อการผลิตในหลายประเทศผู้ผลิตหลัก เช่น อินโดนีเซียและไทย รวมถึงการหยุดการกรีดยางในช่วงวันหยุดยาวของจีน ทำให้ปริมาณยางที่เข้าสู่ตลาดลดลง ส่งผลให้ราคายางปรับตัวเพิ่มขึ้นเป็น 13,500 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม หลังจากที่เคยลดลงในระยะสั้นถึงระดับ 11,000 รูเปียห์ การเคลื่อนไหวของราคายางได้รับผลกระทบจากความกังวลเกี่ยวกับอุปทานในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และการหยุดกรีดยางในจีน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ราคายางธรรมชาติประเภท TSR 20 (Technical Specified Rubber 20) สำหรับการส่งออกในปี 2568 (เดือนมกราคม - ธันวาคม 2568) ในตลาดสินค้าล่วงหน้าสิงคโปร์ (Singapore Commodity Exchange: SICOM) เมื่อวันที่ 6 ธันวาคม 2567 เพิ่มขึ้นร้อยละ 3 - 3.6 โดยราคายางที่จะส่งออกในเดือนมกราคม 2568 เพิ่มขึ้นจาก 203.5 เซนต์สหรัฐต่อกิโลกรัม เป็น 206.4 เซนต์สหรัฐต่อกิโลกรัม ราคายางธรรมชาติตรึงอยู่ในระดับสูงเนื่องจากการผลิตที่ลดลงและความต้องการในระดับปลายน้ำที่ยังคงมีเสถียรภาพ

นอกจากนี้ นาย Edy ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ตั้งแต่ช่วงกลางจนถึงปลายเดือนพฤศจิกายน พื้นที่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ประสบกับฝนตกหนัก ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการผลิตยางทั่วโลก เนื่องจากสามประเทศผู้ผลิตยางรายใหญ่ที่สุดของโลกตั้งอยู่ในภูมิภาคนี้ ได้แก่ ไทย อินโดนีเซีย และเวียดนาม การยางแห่งประเทศไทยรายงานว่า น้ำท่วมในภาคใต้ของประเทศไทยส่งผลกระทบต่อสวนยางใน 8 จังหวัด ทำให้ราคาวัตถุดิบปรับตัวสูงขึ้นตั้งแต่สัปดาห์ที่แล้ว และส่งผลให้ราคาพื้นฐานของยางสูงขึ้น การปรับตัวเพิ่มขึ้นของราคายางยังได้รับการสนับสนุนจากอุปสงค์ที่ยังคงมีเสถียรภาพ โดยเฉพาะการผลิตยางรถยนต์ประเภทเรเดียล (Radial Tire) ที่มีการผลิตอย่างต่อเนื่อง ส่วนการผลิตยางรถยนต์ประเภทกึ่งเรเดียล

(Bias-Belted Tire) ยังคงมีแนวโน้มที่ดี ขณะที่การผลิตยางสำหรับรถยนต์ในฤดูหนาวค่อยๆ ปรับตัวลดลง และยางสี่ฤดูกาล (All-Season Tires) ยังคงขาดแคลนในบางสเปค ขณะที่ผู้ผลิตยางยังคงรักษาประสิทธิภาพการผลิตในระดับสูง

การปรับตัวเพิ่มขึ้นของราคายางในตลาดโลกส่งผลดีต่อเกษตรกรในพื้นที่ หลังจากที่ราคายางเคยลดลงไปถึง 11,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัมในเดือนที่ผ่านมา ณ ปัจจุบันราคาได้ปรับเพิ่มขึ้นเป็น 13,500 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ซึ่งทำให้เกษตรกรมีความกระตือรือร้นในการเก็บน้ำยาง แม้ว่าในช่วงฤดูฝน การผลิตยางจะลดลงจากปกติที่เก็บได้ 60 ตันต่อเดือน เหลือเพียง 50 ตัน เนื่องจากไม่สามารถเก็บน้ำยางได้ในช่วงฝนตก อย่างไรก็ตาม ราคายางที่ปรับสูงขึ้นทำให้เกษตรกรกลับมาดูแลสวนยางที่เคยถูกทิ้งร้างหลังจากที่ราคายางตกต่ำในช่วงปีที่ผ่านมา โดยในปลายปีที่แล้วราคายางเคยต่ำกว่า 8,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม และในบางปียังเคยตกต่ำถึง 4,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ซึ่งทำให้เกษตรกรบางรายตัดสินใจหันไปปลูกพืชชนิดอื่นแทน

- **กระทรวงเกษตรและสหกรณ์และสภายางพาราแห่งอินโดนีเซีย ร่วมต่อยอดอุตสาหกรรมยางพารา**

นาย Azis Pane ประธานสภายางพาราแห่งอินโดนีเซีย (Indonesian Rubber Council Dewan: Dekarindo) ได้ประชุมหารือร่วมกับนาย Sudaryono รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร และนาย Heru Tri Widarto รักษาการอธิบดีกรมพื้นที่เพาะปลูก เพื่อหารือเกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมยางพาราในประเทศ โดยเฉพาะในเรื่องของการเสริมสร้างบทบาทของศูนย์วิจัยยางพาราอินโดนีเซีย (Indonesian Rubber Research Institute: IRRI) และความสำคัญของการพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมยางพารา (Rubber industry downstream development) ซึ่งมีผลต่อการเพิ่มการใช้ยางภายในประเทศและราคายางพาราของเกษตรกร

นาย Azis กล่าวว่า บทบาทของรัฐบาลในการพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมยางพารานั้นมีความสำคัญ เนื่องจากในปัจจุบันผลิตภัณฑ์จากยางพารา เช่น ซีลเครื่องจักร รองเท้าแตะ บล็อกปูถนน และผลิตภัณฑ์อื่นๆ ยังไม่ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ หากมีการพัฒนาในด้านนี้จะช่วยเพิ่มมูลค่าและความต้องการในตลาดได้ นอกจากนี้ นาย Azis ยังเสนอให้กระทรวงเกษตรให้เสริมสร้างบทบาทของ IRRI ในการเป็นศูนย์วิจัยที่สามารถให้คำแนะนำด้านเทคนิคและนวัตกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรมยางพารา พร้อมทั้งให้มีการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมยางพาราเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ในภาคการเกษตรและลดห่วงโซ่อุปทาน (supply chain) การส่งเสริมการต่อยอดอุตสาหกรรมยางพาราคาดว่าจะเปิดโอกาสทางตลาดใหม่ๆ และเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ยางพารา ซึ่งจะช่วยให้เกษตรกรได้รับผลตอบแทนที่สูงขึ้น

ในขณะที่ รมว. Sudaryono ได้แสดงความยินดีและยืนยันที่จะสนับสนุนอย่างเต็มที่ในการเสริมสร้างบทบาทของ IRRI และการพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมยางพารา พร้อมทั้งกล่าวว่า กระทรวงเกษตรพร้อมที่จะร่วมมือในการผลักดันและส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างเต็มที่ หากจำเป็น กระทรวงเกษตรจะจัดการประชุมร่วมกับกระทรวงที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มั่นใจว่ากระบวนการดำเนินการสอดคล้องกับนโยบายระดับชาติ ขณะเดียวกัน นาย Heru Tri Widarto ได้แสดงความมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนโครงการต่างๆ ที่จะช่วยพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมยางพาราอินโดนีเซีย และยกระดับคุณภาพความเป็นอยู่ที่ดีให้แก่เกษตรกรยางพาราทั่วประเทศ โดยเน้นความสำคัญของการร่วมมือระหว่างภาครัฐ อุตสาหกรรม และสถาบันวิจัย เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว นอกจากนี้ ยังเน้นถึงความสำคัญของการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับหน่วยแปรรูปและการตลาดน้ำยางดิบ (Rubber Processing and Marketing Unit: UPPB) เพื่อให้ผลิตภัณฑ์ยางที่ผลิตมีคุณภาพตรงตามความต้องการของโรงงาน โดยหวังว่าการประชุมครั้งนี้จะเป็นจุดเริ่มต้นของความร่วมมือที่แข็งแกร่งยิ่งขึ้นระหว่างทุกภาคส่วนในการผลักดันความก้าวหน้าของอุตสาหกรรมยางพาราในอินโดนีเซียต่อไป

สถานการณ์ราคาสินค้าเกษตรไทยในอินโดนีเซีย

ลำดับ ที่	ภาพ ผลไม้	ชื่อไทย	Ranch Market, Lotte Shopping Avenue	All Fresh Ambassador	Lotte Mart, ITC Kuningan	GrandLucky SCBD, Senayan	Total Buah Segar, Warung Buncit
1		มะขามหวาน	Rp 29,900/250g.	Rp 16,900/250g.	Rp 32,667/250g.	Rp 27,500/250g.	-
2		ลำไย	Rp 44,900/Kg	Rp 52,300/Kg	Rp 51,700/Kg	Rp 47,100/Kg	Rp 38,500/Kg
3		มะพร้าว น้ำหอม พร้อมดื่ม	Rp 45,000/pcs	-	-	Rp 37,900/pcs.	-
4		มะพร้าว น้ำหอม	-	-	-	-	Rp 36,000/pcs.
5		ทุเรียน หมอนทอง	-	-	-	-	-
6		ข้าว หอมมะลิ	-	Rp 155,250/5 Kg	-	Rp 159,900/5 Kg	-

หมายเหตุ : อัตราแลกเปลี่ยน 476 รูเปียห์ ต่อ 1 บาท

3. ประเด็นปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการค้าสินค้าเกษตรของไทย

- ไม่มีรายงานการตรวจพบสารตกค้าง สารปนเปื้อน เชื้อจุลินทรีย์ หรือการที่ไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรฐานสุขอนามัยอื่น ๆ ในสินค้าเกษตรของไทยที่นำเข้ามายังสาธารณรัฐอินโดนีเซีย
- กระทรวงสาธารณสุข มาเลเซียได้มีหนังสือแจ้ง มกอช. กรณีการตรวจพบสินค้าเกษตรและอาหารไม่เป็นไปตามมาตรฐานการนำเข้าอาหารของมาเลเซีย จำนวน 3 ครั้ง โดยมีการตรวจพบสารตกค้างเกินกว่าที่กฎหมายของมาเลเซียกำหนด จำนวน 3 รายการ คือ ฝรั่ง (2 ครั้ง) และปลาและผลิตภัณฑ์ ตามลำดับ

4. สถานการณ์ด้านการเกษตรที่สำคัญของอินโดนีเซีย

- **อินโดนีเซีย - เปรูกระชับความร่วมมือด้านความมั่นคงทางอาหาร**

เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม 2567 นาย Luis Tsuboyama เอกอัครราชทูตเปรูประจำอินโดนีเซีย ได้เข้าเยี่ยมคารวะนาย Utut Adianto ประธานคณะกรรมการที่ 1 ของสภาผู้แทนราษฎรอินโดนีเซีย เพื่อกระชับความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างอินโดนีเซียและเปรู โดยเฉพาะในด้านความมั่นคงทางอาหาร การเยี่ยมคารวะครั้งนี้มีขึ้นล่วงหน้าก่อนการเฉลิมฉลองครบรอบ 50 ปี ของความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างอินโดนีเซียและเปรูในปี 2568 นาย Utut เปิดเผยว่า เปรูกำลังพัฒนาด้านการเกษตร โดยเฉพาะการปลูกหน่อไม้ฝรั่งและมะม่วง ซึ่งเป็นพืชที่มีศักยภาพในการส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา อินโดนีเซียสามารถนำความเชี่ยวชาญของเปรูในด้านการเกษตรมาปรับใช้เพื่อพัฒนา ขณะเดียวกันเปรูก็สามารถประยุกต์ใช้ความเชี่ยวชาญของอินโดนีเซียเพื่อประโยชน์ร่วมกัน การแลกเปลี่ยนความเชี่ยวชาญในลักษณะนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างยิ่งในการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างทั้งสองประเทศ โดยเฉพาะในด้านการเกษตร นอกจากนี้แม้ว่าประชากรของอินโดนีเซียจะมีจำนวนเกือบเจ็ดเท่าของเปรู แต่ทั้งสองประเทศยังมีความคล้ายคลึงกันในด้านระดับรายได้ต่อหัว โดยรายได้ต่อหัวของเปรูอยู่ที่ประมาณ 7,300 ดอลลาร์สหรัฐ ขณะที่อินโดนีเซียอยู่ที่ 4,800 ดอลลาร์สหรัฐ

นอกจากด้านการเกษตรแล้ว นาย Utut ยังเน้นย้ำถึงศักยภาพของความร่วมมือในภาคเหมืองแร่ โดยเฉพาะการผลิตลิเทียม ซึ่งเป็นส่วนประกอบหลักในแบตเตอรี่รถยนต์ไฟฟ้า โอกาสนี้ถือเป็นก้าวเชิงกลยุทธ์ในการขยายความสัมพันธ์ทวิภาคีและสอดคล้องกับศักยภาพของอินโดนีเซียในภาคแร่ธาตุ เช่น นิกเกิล นอกจากนี้ ยังได้กล่าวถึงการเป็นสมาชิกของเปรูในองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organisation for Economic Co-operation and Development: OECD) โดยกล่าวว่า เปรูได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกของ OECD และนาย Luis เป็นหนึ่งในผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการผลักดันให้เปรูได้รับการเป็นสมาชิกของ OECD ในขณะที่ยังดำรงตำแหน่งอธิบดีของกระทรวงการต่างประเทศของเปรู ซึ่งประสบการณ์นี้สามารถเป็นบทเรียนสำหรับอินโดนีเซีย

ขณะเดียวกัน นาย Luis กล่าวว่า การเยี่ยมคารวะในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ทวิภาคีระหว่างทั้งสองประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งก่อนการเฉลิมฉลองครบรอบ 50 ปีของความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างอินโดนีเซียและเปรู และให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ขณะนี้มีการเจรจาเพื่อจัดทำข้อตกลงทวิภาคีที่จะส่งเสริมความสัมพันธ์ทางธุรกิจระหว่างสองประเทศและเป็นส่วนหนึ่งของการเฉลิมฉลองครบรอบ 50 ปี นอกจากนี้ยังมีแผนจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมต่าง ๆ เช่น นิทรรศการภาพถ่าย ซึ่งจะจัดขึ้นในหลายเมืองของอินโดนีเซีย โดยกิจกรรมล่าสุดได้จัดขึ้นในเมืองยอร์ยการ์ตา สุราบายา และบันดุง และในปีหน้ามีแผนที่จะไปเยือนเมืองมากัสซา สุมาตรา และบาห์ลี ความสัมพันธ์ทวิภาคีระหว่างอินโดนีเซียและเปรูมีศักยภาพสูง โดยเฉพาะในด้านการเกษตรและเหมืองแร่ หวังว่า ความร่วมมือนี้จะไม่เพียงแต่กระชับความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างทั้งสองประเทศ แต่ยังสามารถสร้างประโยชน์ที่แท้จริงต่อเศรษฐกิจของทั้งสองประเทศได้อย่างยั่งยืน

- **สุมาตราตะวันตกกลับมาส่งออกมังคุดไปจีนอีกครั้ง**

เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2567 จ.สุมาตราตะวันตกได้บรรลุความสำเร็จที่สำคัญในภาคการเกษตร ด้วยการเริ่มส่งออกมังคุดไปยังประเทศจีนอีกครั้ง หลังจากหยุดชั่วคราวตั้งแต่เดือนมีนาคม 2567 การส่งออกครั้งนี้ดำเนินการผ่านท่าอากาศยานนานาชาติ Minangkabau (BIM) เมือง Padang จ.สุมาตราตะวันตก นาย Ibrahim หัวหน้าศูนย์กักกันสุมาตรา (Sumatra Quarantine Center) เปิดเผยว่า การส่งออกครั้งนี้ถือเป็นข่าวดีของภาคเกษตรในภูมิภาค โดยมังคุดจำนวน 11.25 ตัน มูลค่า 742 ล้านบาท ได้ผ่านการตรวจสอบมาตรฐานความปลอดภัยอาหารที่กำหนดโดยตลาดสากลและได้รับอนุญาตให้ส่งออกไปจีน

การขนในครั้งนี้เป็นการเปลี่ยนจากการขนส่งทางเรือด้วยตู้คอนเทนเนอร์ไปสู่การขนส่งทางอากาศ ซึ่งสะท้อนถึงความต้องการที่เพิ่มขึ้นสำหรับมังคุดคุณภาพสูงจากอินโดนีเซียในตลาดที่กำลังขยายตัว นาย Ibrahim ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่าการที่ภูมิภาคมุงันที่จะรักษามาตรฐานคุณภาพของผลิตภัณฑ์ส่งออกไม่เพียงแต่ช่วยเสริมสร้างชื่อเสียงระหว่างประเทศของผลไม้เขตร้อนจาก จ.สุมาตราตะวันตก แต่ยังช่วยสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับเกษตรกรท้องถิ่น การกลับมาส่งออกครั้งนี้คาดว่าจะช่วยสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจของภูมิภาค และทำให้ จ.สุมาตราตะวันตกกลายเป็นผู้ผลิตผลไม้เขตร้อนคุณภาพสูงที่สำคัญในอินโดนีเซีย รวมทั้งได้รับการยอมรับจากตลาดโลกด้วย

- **ตลาดทุเรียนจีนมีมูลค่ากว่า 8,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ**

เมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2567 ในการประชุมประสานงานข้ามภาคส่วนระหว่างกระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (Cross-ministerial coordination meeting) นาย Zulkifli Hasan รัฐมนตรีประสานงานด้านอาหารเปิดเผยว่า รัฐบาลอินโดนีเซียกำลังเตรียมมาตรการสำคัญเพื่อส่งเสริมการส่งออกทุเรียนจากอินโดนีเซียไปยังประเทศจีนโดยตรง ซึ่งตลาดทุเรียนในจีนมีขนาดใหญ่และอาจมีมูลค่าสูงถึง 8,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ปัจจุบันอินโดนีเซียสามารถส่งออกทุเรียนได้เฉพาะในรูปแบบเนื้อทุเรียนแปรรูป (Durian paste) หรือเนื้อทุเรียนปอกเปลือกสำหรับทำไอศกรีมเท่านั้น นาย Zulkifli กล่าวต่อไปว่า ทุเรียนจากอินโดนีเซีย โดยเฉพาะ จ.สุลาเวสีกลาง ต้องผ่านประเทศไทยก่อนส่งออกไปยังจีน ซึ่งทำให้เกษตรกรในท้องถิ่นได้รับมูลค่าเพิ่มจากผลิตภัณฑ์ลดลง เนื่องจากมีขั้นตอนและค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมในกระบวนการขนส่งและแปรรูป ไม่สามารถขายทุเรียนในราคาที่สูงสุดที่ควรจะเป็น

ทั้งนี้ ทีมตรวจสอบจากจีนมีกำหนดเดินทางเยือนอินโดนีเซียในเดือนมกราคม 2568 เพื่อประเมินคุณภาพและมาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวกในการผลิตทุเรียนที่โรงงานในอินโดนีเซีย รัฐบาลหวังว่าการประเมินดังกล่าวจะนำไปสู่การลงนามบันทึกความเข้าใจ (MoU) สำหรับการส่งออกโดยตรง แผนการดังกล่าวถือเป็นโอกาสสำคัญสำหรับการผลิตทุเรียนในอินโดนีเซีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน จ.สุลาเวสีกลาง ซึ่งเป็นแหล่งผลิตหลัก ด้วยการส่งออกโดยตรง ที่คาดว่าจะทำให้เกษตรกรในท้องถิ่นได้รับกำไรที่สูงขึ้นในตลาดทุเรียนทั่วโลก

- **อินโดนีเซียครองอันดับผู้ผลิตกาแฟรายใหญ่อันดับ 4 ของโลก**

อินโดนีเซียได้รับการจัดอันดับให้เป็นประเทศผู้ผลิตกาแฟรายใหญ่อันดับ 4 ของโลก โดยร้อยละ 96.1 มาจากไร่กาแฟของเกษตรกรรายย่อย ในปี 2566 อินโดนีเซียผลิตกาแฟได้รวม 789,000 ตัน โดยเป็นการบริโภคภายในประเทศ ร้อยละ 41 ขณะที่ร้อยละ 59 ของผลผลิตถูกส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศ แสดงให้เห็นถึงบทบาทสำคัญของอุตสาหกรรมกาแฟที่มีต่อเศรษฐกิจของอินโดนีเซีย อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมกาแฟของประเทศต้องเผชิญกับความท้าทายหลายประการ เช่น ผลผลิตที่ต่ำ 0.8 ตันต่อเฮกตาร์ เมื่อเทียบกับประเทศผู้ผลิตกาแฟรายใหญ่อื่นๆ อย่างบราซิลที่มีผลผลิตสูงถึง 2 ตันต่อเฮกตาร์ การเข้าถึงเทคโนโลยีและแรงงานที่มีทักษะค่อนข้างจำกัด การขาดแคลนเงินทุน ปัญหาศัตรูพืชและสภาพอากาศ รวมถึงการควบคุมคุณภาพและการเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์ที่ไม่เพียงพอ เนื่องจากกระบวนการแปรรูปและอุปกรณ์ที่ไม่ได้มาตรฐาน

เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว Bank Negara Indonesia (BNI) ได้เปิดตัวโครงการ Jejak Kopi Khatulistiwa (JKK) ซึ่งเป็นโครงการริเริ่มที่มุ่งเสริมศักยภาพให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในภาคอุตสาหกรรมกาแฟผ่านระบบนิเวศทางการเงินสีเขียว เพื่อสนับสนุนเกษตรกรรายย่อย ผู้รวบรวมผลผลิต และผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ ในห่วงโซ่อุปทานกาแฟในพื้นที่ป่าเศรษฐกิจและภูมิภาคที่มีศักยภาพในการผลิตกาแฟ โดยใช้ระบบการเงินแบบวงปิด (Closed-loop financial system) โครงการนี้มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนด้วยการสนับสนุนด้านการเงิน เศรษฐกิจ และเทคโนโลยี ซึ่ง BNI JKK ได้เสนอแนว

ทางแก้ไข 3 ประการ ได้แก่ การเข้าถึงแหล่งเงินทุน การพัฒนาทักษะ และการสนับสนุนทางเทคโนโลยี เพื่อสร้างระบบนิเวศที่ยั่งยืนและครอบคลุม พร้อมทั้งยกระดับคุณภาพและความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมกาแฟในระดับประเทศ

5. นโยบายและประเด็นที่อินโดนีเซียให้ความสนใจ

ข่าวด้านการเกษตร

- **กระทรวงเกษตรตั้งเป้าพัฒนาที่ดินใหม่กว่า 1 ล้านเฮกตาร์ เพิ่มการผลิตข้าวโพด**

เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2567 นาย Sudaryono รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรเปิดเผยหลังการประชุมประสานงานเพื่อการพัฒนาข้าวโพด (Coordination meeting on corn development) ณ กระทรวงเกษตร กรุงจาการ์ตาว่า กระทรวงเกษตรตั้งเป้าที่จะพัฒนาพื้นที่เพาะปลูกใหม่กว่า 1 ล้านเฮกตาร์ เพื่อเพิ่มการผลิตข้าวโพดในอินโดนีเซีย ซึ่งจะช่วยลดการนำเข้าข้าวโพดจากต่างประเทศ และสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายความมั่นคงทางอาหารของประเทศ การพัฒนาพื้นที่เพาะปลูกใหม่เกิดจากความร่วมมือระหว่างกระทรวงเกษตรและหน่วยปฏิบัติการเฉพาะกิจด้านอาหารของตำรวจแห่งชาติอินโดนีเซีย (Satuan Tugas Pangan Polri) โดยได้มีการจัดสรรพื้นที่ให้แก่ตำรวจภูมิภาค 36 แห่ง (Polisi Daerah -Polda) ทั่วอินโดนีเซีย โดยนาย Sudaryono กล่าวเพิ่มเติมว่า เป้าหมายดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามของรัฐบาลในการบรรลุการพึ่งพาตนเองด้านอาหาร โดยเฉพาะการผลิตข้าวโพด ในการประชุมครั้งนี้มีตัวแทนจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (Indonesian National Police: Polri) สำนักงานอาหารแห่งชาติ (The National Food Agency: Bapanas) บริษัทของรัฐ (BUMN) ที่ดำเนินการในภาคการเกษตร สมาคมผู้ผลิตน้ำมันปาล์มอินโดนีเซีย (GAPKI) และกลุ่มธนาคารรัฐวิสาหกิจของอินโดนีเซีย (Himbara) เข้าร่วมด้วย

พื้นที่เพาะปลูกใหม่ที่ได้รับการจัดสรรจะถูกแบ่งต่อไปยังสถานีตำรวจระดับอำเภอ (Polisi Resor: Polres) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งภาคเอกชนหรือเจ้าของที่ดิน เพื่อดำเนินการพัฒนาและขยายการปลูกข้าวโพดในระดับท้องถิ่น โดยยืนยันว่า พื้นที่ที่กำหนดสำหรับการปลูกข้าวโพดครั้งนี้จะเป็นพื้นที่ใหม่ที่ยังไม่เคยใช้เพาะปลูกพืชชนิดอื่นมาก่อน ดังนั้นจึงไม่กระทบต่อเป้าหมายการผลิตข้าวหรือพืชไร่อื่นๆ ที่มีอยู่ โดยนาย Sudaryono ย้ำถึงความสำคัญของการมีผู้รับซื้อ (off-taker) ที่พร้อมรับซื้อข้าวโพดหลังการเก็บเกี่ยว เพื่อป้องกันปัญหาด้านการตลาดที่อาจเกิดขึ้น และหวังว่าหน่วยงาน Bulog และสมาคมบริษัทผู้แปรรูปข้าวโพดทุกแห่งจะมีส่วนร่วมในโครงการนี้อย่างเต็มที่ ทั้งนี้ ในการประชุมครั้งนี้ กระทรวงเกษตรได้ระบุพื้นที่ที่มีศักยภาพในการปลูกข้าวโพดเบื้องต้นจำนวน 1.2 ล้านเฮกตาร์ ซึ่งรวมถึงพื้นที่สวนปาล์มและสวนยางพาราที่บริหารจัดการโดยรัฐ ภาคเอกชน หรือชุมชน และมีแผนที่จะดำเนินการตรวจสอบและประเมินผลพื้นที่เหล่านี้ในเชิงลึกต่อไป

- **ปล่อยอุดหนุนพร้อมแจกเกษตรกร 1 มกราคม 2568**

นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรเปิดเผยว่า การกระจายปล่อยอุดหนุนจะเริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2568 ซึ่งเป็นความมุ่งมั่นของรัฐบาลในการเร่งรัดให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงปล่อยอุดหนุนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ โดยได้แสดงความขอบคุณทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัด นายกเทศมนตรี หัวหน้าหน่วยงานต่างๆ และเจ้าหน้าที่ในกรมการพัฒนาและบริการการเกษตร พร้อมเน้นย้ำว่า จะไม่มีอุปสรรคใดที่ขัดขวางเกษตรกรในการเข้าถึงปล่อยอุดหนุนและเครื่องมือทางการเกษตร โดยกระทรวงเกษตรได้ดำเนินการเชิงกลยุทธ์เพื่อลดความซ้ำซ้อนในการ

กระจายปุ๋ยอุดหนุน และตั้งเป้าหมายให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงปุ๋ยอุดหนุนได้โดยตรงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2568 เป็นต้นไป

ขณะนี้รัฐบาลกำลังจัดทำร่างกฎระเบียบประธานาธิบดี (Presidential Regulation: Perpres) เพื่อกำหนดแนวทางการกระจายปุ๋ยอุดหนุน โดยระเบียบฉบับใหม่จะช่วยลดข้อจำกัดของระเบียบฉบับเดิมที่เป็นอุปสรรคในการกระจายปุ๋ยอุดหนุนแก่เกษตรกรและทำให้เกิดความล่าช้า โดย รมว. Amran มั่นใจว่า โครงการและนโยบายต่างๆ เหล่านี้จะสามารถส่งเสริมการผลิตข้าวของประเทศ และรักษาความมั่นคงทางอาหารของอินโดนีเซีย ท่ามกลางภัยคุกคามจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ และคาดหวังว่า ทุกภาคส่วนจะร่วมมือกันอย่างเต็มที่เพื่อบรรลุเป้าหมายของการพึ่งพาตนเองด้านอาหารในอนาคต

ขณะเดียวกัน นาย Andi Nur Alam Syah อธิบดีกรมโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกการเกษตร กล่าวเสริมว่า เกษตรกรที่มีสิทธิ์ซื้อปุ๋ยอุดหนุนจะต้องเป็นสมาชิกของกลุ่มเกษตรกร (Members of the Farmer Group - Poktan) และต้องลงทะเบียนในระบบ e-RDKK การบันทึกข้อมูลของเกษตรกรที่มีสิทธิ์ซื้อปุ๋ยอุดหนุนสามารถประเมินได้ทุก 4 เดือนในปีที่ดำเนินการ เพื่อให้สามารถปรับปรุงข้อมูลความต้องการปุ๋ยของเกษตรกรได้ เมื่อระบบ e-RDKK เปิดให้ใช้งาน โดยนาย Andi ย้ำว่า ปัญหาในการกระจายปุ๋ยอุดหนุน จะได้รับพิจารณาแก้ไขเป็นลำดับแรกๆ เกษตรกรจะสามารถซื้อปุ๋ยที่ได้รับการอุดหนุนในราคาพิเศษโดยแสดงบัตรเกษตรกรหรือบัตรประชาชน สำหรับในฤดูเพาะปลูกแรกนี้ เกษตรกรสามารถเริ่มซื้อปุ๋ยได้แล้ว โดยมีเงื่อนไขบางประการ เช่น การใช้ตัวแทนจะมีการพิจารณาตามข้อกำหนดและเงื่อนไข เพื่อให้มั่นใจว่าโครงการปุ๋ยอุดหนุนจะบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ ขณะที่ นาย Jekvy Hendra ผู้อำนวยการฝ่ายปุ๋ยและสารกำจัดศัตรูพืช เปิดเผยว่า เพื่อเร่งรัดการกระจายปุ๋ยอุดหนุน หัวหน้าสำนักงานเกษตรจังหวัดในแต่ละพื้นที่ได้กำหนดผู้รับปุ๋ยจนถึงระดับตำบล ซึ่งขณะนี้การจัดสรรปุ๋ยในทุกพื้นที่เสร็จสิ้น 100% จึงไม่มีปัญหาในการกระจายตามระบบ e-RDKK และบริษัทปุ๋ยอินโดนีเซียได้ยืนยันความพร้อมของปุ๋ยในทุกพื้นที่ และกระบวนการชำระเงินยังเป็นไปตามระเบียบที่กำหนด

ข่าวด้านประมง

รัฐบาลอินโดนีเซียได้ออกกฎข้อบังคับ (PP) ฉบับที่ 11 ปี 2023 ว่าด้วยนโยบายการจัดการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง (Quota Based Fishing Zone Policy – PIT) ซึ่งสาระสำคัญในกฎข้อบังคับ มาตรา 1 ว่าด้วยการทำประมงที่มีการควบคุมและทำประมง/จับสัตว์น้ำตามสัดส่วนเขตน่านน้ำในการทำประมงตามโควตาที่ได้รับ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำและสภาพแวดล้อม ตลอดจนการกระจายการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างเท่าเทียมกัน โดยกำหนดเขตน่านน้ำในการทำประมงเป็น 6 โซน ได้แก่

- โซนที่ 1 เขตการจัดการประมงสาธารณรัฐอินโดนีเซีย WPPNRI 711 น่านน้ำช่องแคบการีมาตา และน่านน้ำนาตุนาเหนือ
- โซนที่ 2 WPPNRI 716 น่านน้ำสุลาเวสี และตอนเหนือของเกาะฮัลมาเฮรา และ WPPNRI 717 น่านน้ำอ่าวเซนดราวาซีส และคาบมหาสมุทรแปซิฟิก และทะเลน้ำลึกมหาสมุทรแปซิฟิก
- โซนที่ 3 WPPNRI 715 น่านน้ำอ่าวโตมินิ ทะเลมาลุกู ทะเลฮัลมาเฮรา ทะเลเซรัม และอ่าวปี้ราว และ WPPNRI 718 น่านน้ำทะเลอารู ทะเลอาราฟูรา และทะเลติมอร์ในส่วนตะวันออก WPPNRI 714 น่านน้ำอ่าวโตโล และทะเลบันดา

- โซนที่ 4 WPPNRI 572 น่านน้ำมหาสมุทรอินเดียตอนตะวันตกของเกาะสุมาตรา และช่องแคบซุนดา และ WPPNRI 573 น่านน้ำมหาสมุทรอินเดีย ตอนใต้ของเกาะชวาจนถึงตอนใต้ของเกาะนูซาเตงการา ทะเลชวา และทะเลติมอร์ตอนตะวันตก และทะเลน้ำลึกมหาสมุทรอินเดีย
- โซนที่ 5 WPPNRI 571 น่านน้ำช่องแคบมาลากา และทะเลอันดามัน และ
- โซนที่ 6 WPPNRI 712 น่านน้ำทะเลชวา และ WPPNRI 713 น่านน้ำช่องแคบมากาซาร์ อ่าวโบเน ทะเลฟลอเรส และทะเลบาห์ลี

กฎข้อบังคับ (PP) ฉบับที่ 11 ปี 2023 ว่าด้วยนโยบายการจัดการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง (Quota Based Fishing Zone Policy – PIT) ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการประมงโดยรวมตามโควตาสัตว์น้ำที่จับได้ ซึ่งประธานาธิบดีอินโดนีเซียได้ลงนามในกฎข้อบังคับดังกล่าวแล้ว และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2566 ที่ผ่านมา โดยกระทรวงกิจการทางทะเลและประมงยังคงจัดทำกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และสามารถนำไปปฏิบัติใช้ในเขตพื้นที่ทำการประมงของอินโดนีเซีย ได้แก่ โซน 1 โซน 2 โซน 3 และโซน 4 ตามลำดับ โควตาการทำประมงแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) โควตาชาวประมงพื้นบ้าน (<12 ไมล์ทะเล) 2) โควตาอุตสาหกรรม (> 12 ไมล์ทะเล) และ 3) โควตาดิจิทัลที่ไม่ใช่เชิงพาณิชย์ (ถ้า < 12 ไมล์ทะเล ต้องได้รับอนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัด และถ้า > 12 ไมล์ทะเล ต้องได้รับอนุญาตจากกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง) นอกจากนี้ สำหรับชาวประมงขนาดเล็กที่มีเรือประมงขนาดระวางน้อยกว่า 5 ตันกรอส จะได้รับผลประโยชน์หลายประการจากนโยบายการจัดการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง อาทิ ไม่อยู่ภายใต้เงื่อนไขการเก็บภาษี (Non-Tax State Revenue) และสามารถใช้จ่ายเงินได้ทั้งโควตาอุตสาหกรรมและโควตาชาวประมงพื้นบ้าน

นอกจากนี้ ฝ่ายเกษตรฯ จากอาร์ตา ได้รวบรวมกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการทำประมงในน่านน้ำอินโดนีเซีย ภายใต้ นโยบายการจัดการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง และได้ดำเนินการแปลเป็นภาษาอังกฤษเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ใช้ประโยชน์ ดังนี้

1. Regulation of the Minister of Marine Affairs and Fisheries of the Republic of Indonesia **No.1/2023** concerning Procedures for Determining the Fish Production Value at the Time of Landing
2. Regulation of the Minister of Marine Affairs and Fisheries of the Republic of Indonesia **No. 2/2023** concerning Requirements and Procedures of Tariff Imposition on Type on Non-Tax State Revenue that Apply to Ministry of Marine and Affairs and Fisheries which Originate from Utilization of Fisheries Resources
3. Government Regulation of The Republic of Indonesia **No. 11/ 2023** concerning Quota-Based Fishing
4. Regulations of the Minister of Marine Affairs and Fisheries of the Republic of Indonesia **No. 28/ 2023** concerning Regulations for Implementing Government Regulation Number 11 of 2023 concerning Quota-Based Fishing
5. Regulation of The Minister of Marine Affairs and Fisheries of the Republic of Indonesia **No. 36 of 2023** concerning of Fishing Gear and Fishing Auxiliary Device Placement in Quota-Based Fishing Zone and Fisheries Management Area of the Republic Indonesia in Inland Water

6. Decree of the Minister of Marine Affairs and Fisheries of the Republic of Indonesia No. 187/2023 concerning Base Ports in Quota - Based Fishing Zones and Base Ports that Have Fulfilled Post-Production Withdrawal Requirements (ประกาศใช้แทน Decree of the MMAF of the Republic of Indonesia No. 4/2023 และ No. 139/2023 concerning Fish Reference Price)

7. Decree of the Minister of Marine Affairs and Fisheries of the Republic of Indonesia No. 199/2023 concerning Fish Reference Price (ประกาศใช้แทน Decree of the MMAF of the Republic of Indonesia No. 21/2023 และ No. 140/2023 concerning Fish Reference Price)

ซึ่งฝ่ายเกษตรฯ จากอาร์ตา จะติดตามความคืบหน้าเกี่ยวกับการประกาศและมีผลบังคับใช้ของกฎกระทรวงกิจการทางทะเลและประมงที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมให้ทราบต่อไป

- **KKP ปล่อยพันธุ์ปลานิลทนเค็มรอบสอง สร้างต้นแบบโครงการนำร่อง BINS เมือง Karawang**

นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) เตรียมปล่อยพันธุ์ปลานิลทนเค็ม สร้างต้นแบบโครงการนำร่อง Budi Daya Ikan Nila Salin (BINS) ที่เมือง Karawang จ.ชวาตะวันตก ในวันที่ 2 ธันวาคม 2567 ซึ่งเป็นการปล่อยพันธุ์ปลานิลน้ำกร่อยปลานิลทนเค็มรอบที่สอง หลังจากเริ่มต้นโครงการตั้งแต่เดือนกันยายน 2566 เพื่อเพิ่มจำนวนปลานิลทนเค็มในบ่อเลี้ยงทั้งหมด ผลผลิตจากการเพาะเลี้ยงในรอบแรกเก็บเกี่ยวในเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมา ซึ่งประธานาธิบดีโจโก วิโดโด เข้าร่วมในพิธีเปิดโครงการ BINS และเป็นสักขีพยานการเก็บเกี่ยวปลานิลดังกล่าว รมว. Trenggono เห็นว่า โครงการนำร่อง BINS มีบทบาทสำคัญในแผนฟื้นฟูพื้นที่บ่อเลี้ยงกุ้งที่ไม่มีประสิทธิภาพในพื้นที่ชายฝั่งด้านเหนือของเกาะชวา (Pantura) เพื่อเพิ่มผลผลิตและสนับสนุนโครงการพัฒนาอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการผ่านการพัฒนาเลี้ยงสัตว์น้ำที่มีคุณภาพและยั่งยืน

โครงการนำร่อง BINS เมือง Karawang เริ่มดำเนินการในปี 2566 บนพื้นที่ 84 เฮกตาร์ ซึ่งถือเป็นกลยุทธ์ในการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พื้นที่ โดยพื้นที่นี้เคยใช้ในการเลี้ยงกุ้งภายใต้โครงการของประธานาธิบดี Suharto ในปี 2527 ก่อนที่จะหยุดดำเนินการในปี 2541 ทั้งนี้ นอกจากบ่อเลี้ยงปลานิลแล้ว ยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ระบบบำบัดน้ำเสียถึงเก็บน้ำ และห้องปฏิบัติการ พร้อมทั้งนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ เช่น เครื่องให้อาหารอัตโนมัติ นอกจากนี้ โครงการนำร่อง BINS ยังเป็นส่วนหนึ่งของแนวคิดเศรษฐกิจสีน้ำเงินที่มุ่งเน้นความยั่งยืนด้านการประมงและการผลิตอาหารที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนอย่างต่อเนื่อง

- **อินโดนีเซียร่วมมือจีนเสริมสร้างนโยบายการจัดการสัตว์น้ำและโควตาการทำประมง (PIT)**

รัฐบาลอินโดนีเซียได้ประกาศความร่วมมือกับประเทศจีนเพื่อเสริมสร้างนโยบายการจัดการสัตว์น้ำและโควตาการทำประมง (PIT) โดยใช้แนวทางการจัดการที่มุ่งเน้นระบบนิเวศ (Ecosystem-based Approach) เพื่อสนับสนุนความยั่งยืนของทรัพยากรประมงและยกระดับคุณภาพชีวิตของชาวประมง นาย Lotharia Latif อธิบดีกรมประมง กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) กล่าวว่า การดำเนินนโยบาย PIT มุ่งเน้นการบริหารจัดการทรัพยากรประมงอย่างยั่งยืน โดยจำกัดปริมาณการจับสัตว์น้ำ รักษาความสมบูรณ์ของระบบนิเวศทางทะเล และส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีของชุมชนประมง ความร่วมมือดังกล่าวจะดำเนินการภายใต้กรอบการจัดการความร่วมมือทางเทคนิค (Program Technical Cooperation Guideline: TCG) ผ่านการบริหารจัดการตามระบบนิเวศ (Ecosystem Approach to Fisheries Management: EAFM) ซึ่งมุ่งเน้นการ

อนุรักษ์และปกป้องแหล่งที่อยู่อาศัยที่มีความเสี่ยงหรืออยู่ในสถานการณ์วิกฤติ ลดการจับสัตว์น้ำที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย (Bycatch) และกำหนดขีดความสามารถในการจับสัตว์น้ำตามการจัดสรรพื้นที่และโควตา

พร้อมกันนี้ KKP ร่วมกับผู้แทนคณะกรรมการชุดที่ 4 สมาชิกผู้แทนราษฎรของอินโดนีเซีย (Komisi IV) ลงพื้นที่เพื่อตรวจสอบความพร้อมการดำเนินนโยบาย PIT ณ ท่าเรือประมงซันตารา (PPN) เมราอุเก จังหวัดปาปัวใต้ เมื่อสุดสัปดาห์ที่ผ่านมา นาย Rokhmin Dahuri ผู้แทน Komisi IV ระบุว่า การดำเนินการ PIT คาดว่าจะช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของชาวประมงและกระตุ้นเศรษฐกิจในพื้นที่ชายฝั่ง นอกจากนี้ เขายังเน้นย้ำถึงความสำคัญของการสนับสนุนนักลงทุนท้องถิ่นและการให้ความมั่นใจว่าแรงงานลูกเรือประมงถือสัญชาติอินโดนีเซีย เพื่อส่งเสริมความยั่งยืนของเศรษฐกิจท้องถิ่น ดังนั้น KKP จึงจำเป็นต้องเสริมสร้างการกำกับดูแลการดำเนินการ PIT อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มั่นใจว่าเรือประมงจะนำสัตว์น้ำที่จับได้ขึ้นที่ท่าเทียบเรือตามที่กำหนด นาย Latif ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า PIT ได้กำหนดโควตาการจับสัตว์น้ำและเขตการประมง โดยมีเป้าหมายหลักคือการกระจายรายได้อย่างเท่าเทียมในระดับท้องถิ่น ดังนั้น สัตว์น้ำที่จับได้จะต้องนำขึ้นที่ท่าเทียบเรือประมงที่ตั้งอยู่ในเขตการประมงที่กำหนดไว้

ล่าสุด รัฐบาลอินโดนีเซียได้ตัดสินใจเลื่อนการดำเนินการ PIT ที่จะเริ่มต้นในปี 2568 ออกไปอีก ตามที่ระบุในหนังสือเวียนของ KKP เลขที่ B.2403/MEN-KP/XII/2024 เรื่อง การเปลี่ยนผ่านการดำเนินการตามนโยบาย PIT ซึ่งลงนามเมื่อวันที่ 2 ธันวาคม 2567 โดยกำหนดว่า PIT จะยังไม่เริ่มมีผลบังคับใช้ในปี 2568 และรัฐบาลจะทบทวนข้อมูลการจับสัตว์น้ำเพิ่มเติม ทั้งนี้ การดำเนินการตาม PIT มีข้อกำหนดตามข้อบังคับรัฐบาล ฉบับที่ 11 ปี 2023 และกฎกระทรวง ฉบับที่ 28 ปี 2023 แม้ว่านโยบายจะได้รับการกำหนดแล้ว แต่การดำเนินการยังคงชะลอการมีผลบังคับออกไปอีกครั้ง ซึ่งก่อนหน้านี้ การดำเนินการ PIT ได้เคยถูกเลื่อนออกไปผ่านหนังสือเวียนเลขที่ B.1954/MEN-KP/XI/2023 ลงวันที่ 29 พฤศจิกายน 2566 เรื่อง การผ่อนปรนนโยบายในช่วงการเปลี่ยนผ่าน (Policy Relaxation During the Transition Period)

ในช่วงการเปลี่ยนผ่านการดำเนินตาม PIT จะมีการผ่อนปรนมาตรการหลายประการ เช่น เรือประมงและเรือขนส่งสัตว์น้ำจะต้องนำสัตว์น้ำที่จับได้ขึ้นที่ท่าเทียบเรือในพื้นที่ที่กำหนดตามเขตการจัดการประมง อย่างไรก็ตาม หากเขตการจัดการประมงยังไม่มีท่าเทียบเรือที่พร้อมใช้งาน เรือประมงและเรือขนส่งสัตว์น้ำสามารถนำสัตว์น้ำที่จับได้ขึ้นที่ท่าเทียบเรือในเขตจัดการประมงที่ใกล้เคียงตามที่ระบุในข้อกำหนด นอกจากนี้ รัฐบาลยังได้ผ่อนปรนข้อกำหนดการขนถ่ายสัตว์น้ำ ข้อกำหนดด้านการตลาด (Marketing obligations) และการย้าย/โอนใบอนุญาตเรือ (Ship permit migration) นอกจากนี้ การขนถ่ายสัตว์น้ำภายในพื้นที่ประมงยังสามารถทำได้โดยเรือประมงที่มีเครื่องมือทำการประมง (Fishing Gears) ทุกประเภท ไปยังเรือขนส่งสัตว์น้ำ โดยข้อกำหนดนี้จะไม่ใช้กับเรือจับสัตว์น้ำและเรือขนส่งสัตว์น้ำที่เพิ่งได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประมงใหม่ (Fisheries business permits: SIUP)

- **รัฐบาลอินโดนีเซียวางกลยุทธ์ เตรียมหยุดนำเข้าเกลืออุตสาหกรรมภายในปี 2570**

นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) แสดงความเชื่อมั่นว่าอินโดนีเซียจะสามารถหยุดการนำเข้าเกลืออุตสาหกรรมได้ภายในปี 2570 โดยเพื่อการบรรลุเป้าหมายดังกล่าว รัฐบาลได้เตรียมกลยุทธ์ต่างๆ รวมถึงการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ และการพัฒนาพื้นที่เขต Sabu และ Malaka จ.นูซาเต็งการาตะวันออก (Nusa Tenggara Timur: NTT) ให้เป็นศูนย์กลางการผลิตเกลือคุณภาพสูง รมว. Trenggono เน้นย้ำถึงข้อได้เปรียบทางภูมิศาสตร์และภูมิอากาศของ NTT ที่มีฤดูแล้งยาวนานถึง 8 เดือนต่อปี ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการผลิตที่มีประสิทธิภาพ โครงการนำร่องนี้จะดำเนินการผ่านรัฐวิสาหกิจ (BUMN) เช่น บริษัท PT. Garam และคาดว่าจะมีบริษัทอื่นๆ

เข้าร่วมด้วย ขณะนี้โครงการอยู่ในขั้นตอนการวางแผนธุรกิจและการประเมินต้นทุน โดยคาดว่าจะการสนับสนุนด้านงบประมาณจากรัฐบาลจะมีบทบาทสำคัญในการผลักดันโครงการนี้ให้สำเร็จตามเป้าหมาย

ความท้าทายหลักในการผลิตเกลืออุตสาหกรรมคือ เกลือบริสุทธิ์ที่มีส่วนประกอบของโซเดียมคลอไรด์ (Sodium Chloride: NaCl) อย่างน้อยร้อยละ 97 ตามมาตรฐานที่กำหนด ขณะที่ปัจจุบันการผลิตเกลือในประเทศมีระดับความบริสุทธิ์ของ NaCl อยู่ที่ประมาณร้อยละ 95 อย่างไรก็ตาม รัฐบาลมั่นใจว่าเทคโนโลยีสมัยใหม่จะช่วยให้อินโดนีเซียสามารถบรรลุเป้าหมายนี้ได้ และผลิตเกลือที่มีคุณภาพเทียบเท่ามาตรฐานสูงของออสเตรเลีย โดยที่ต้นทุนต่ำ NTT มีความเหมาะสมและการนำเทคโนโลยีจากออสเตรเลียมาใช้จะเป็นรากฐานสำคัญในการขับเคลื่อนโครงการให้ประสบความสำเร็จ ด้วยการสนับสนุนด้านงบประมาณและความมุ่งมั่นของรัฐบาล อินโดนีเซียจะสามารถบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านเกลืออุตสาหกรรมภายในปี 2570 โครงการดังกล่าวยังสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของประเทศในการลดการพึ่งพาการนำเข้าและเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตในประเทศ เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขัน

- **อินโดนีเซียส่งออกอาหารทะเลกว่า 5,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ทุ่นา-ทิลาเปีย นิยมสูง**

วันที่ 16 ธันวาคม 2567 นาย Budi Sulistyو อธิบดีกรมเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ทางทะเลและประมง (PDSPKP) กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) เปิดเผยว่า การส่งออกผลิตภัณฑ์ประมงของอินโดนีเซียในช่วงเดือนมกราคมถึงตุลาคม 2567 มีมูลค่า 4,800 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมาที่อยู่ 4,600 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นร้อยละ 4.37 โดยนาย Budi คาดว่าภายในเดือนธันวาคม 2567 จะสามารถส่งออกได้มากกว่า 5,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ตลาดปลายทางหลักในการส่งออก ได้แก่ สหรัฐอเมริกา 1,560 ล้านดอลลาร์สหรัฐ จีน 990 ล้านดอลลาร์สหรัฐ อาเซียน 650 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ญี่ปุ่น 490 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และสหภาพยุโรป 350 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ตามลำดับ ผลิตภัณฑ์ประมงที่ส่งออกมากที่สุด 5 อันดับ ได้แก่ 1) กุ้ง 2) ปลาทูน่าปลาแมคคาเรล และปลาสิบกปแจ๊ค 3) ปลาหมึกยักษ์และปลาหมึก 4) ปู และ 5) สาหร่ายทะเล

สำหรับแนวโน้มในอนาคต KKP คาดว่าโอกาสในการส่งออกผลิตภัณฑ์ประมงจะยังคงแข็งแกร่ง โดยเฉพาะปลาทูน่าและปลาทิลาเปีย (Tilapia) นาย Budi กล่าวเพิ่มเติมว่า ความต้องการปลาทูน่าในตลาดต่างประเทศจะเพิ่มขึ้น เช่น สหรัฐอเมริกาคาดว่าความต้องการจะเพิ่มขึ้นถึง 300,000 ตัน โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ปลาทูน่าทั้งตัวแช่แข็ง (frozen whole tuna) สำหรับสหภาพยุโรป คาดว่าจะเพิ่มขึ้นถึง 889,000 ตัน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นผลิตภัณฑ์ปลาทูน่าแปรรูป เช่น ปลาทูน่ากระป๋อง (canned products) ขณะที่ญี่ปุ่น คาดว่าจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 4 เป็น 249,000 ตัน นอกจากนี้ นาย Budi ยังเน้นย้ำถึงความสำคัญในการใช้โอกาสเหล่านี้เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ประมงของอินโดนีเซียในตลาดโลก ข้อมูลเหล่านี้จะถูกแบ่งปันให้กับผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมการแปรรูปและผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อปรับกลยุทธ์และใช้ประโยชน์จากศักยภาพทางการตลาดในการขยายตลาดอย่างเต็มที่ รวมถึงการส่งออกปลาทิลาเปีย ซึ่งเป็นสินค้าที่กำลังเติบโต และ KKP มุ่งมั่นที่จะพัฒนาความสามารถในการแข่งขันอย่างต่อเนื่องในอนาคต

- **อินโดนีเซียพร้อม 10 ประเทศอาเซียน ผนึกกำลังจัดการทำประมง IUU เสริมความยั่งยืนทางทะเล**

เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2567 รัฐบาลอินโดนีเซียโดยกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) หรือความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อขจัดปัญหาการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (Illegal, Unreported and Unregulated Fishing: IUUF) นาย Pung Nugroho Saksono อธิบดีกรมการจัดการทรัพยากรทางทะเลและประมง (Director General of Marine Resources and Fisheries Supervision: PSDKP) ได้ชี้แจง

ว่า การเสริมสร้างความร่วมมือเกี่ยวข้องกับ 11 ประเทศสมาชิกในกรอบแผนปฏิบัติการระดับภูมิภาค (Regional Plan of Action: RPOA) ในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการทำประมงอย่างรับผิดชอบ รวมถึงการจัดการทำประมง IUU ในภูมิภาค โดย RPOA เป็นการหารือระดับภูมิภาคประกอบด้วยสมาชิก 11 ประเทศ ซึ่งมีเป้าหมายร่วมกันในการป้องกันและแก้ไขการทำประมง IUU เพื่อจัดการทรัพยากรทางทะเลและประมงอย่างยั่งยืน ประเทศสมาชิก RPOA-IUU ประกอบด้วย ออสเตรเลีย บรูไนดารุสซาลาม กัมพูชา อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย ปาปัวนิวกินี สิงคโปร์ ไทย ติมอร์เลสเต และเวียดนาม โดยอินโดนีเซียดำรงตำแหน่งเลขาธิการ RPOA-IUU ซึ่งมีบทบาทสำคัญในประเด็นดังกล่าว

การเสริมสร้างความร่วมมือในครั้งนี้ได้ดำเนินการโดยการจัดตั้งคณะทำงานด้านกลไกการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Data Sharing Mechanism Working Group) ระหว่างประเทศสมาชิก RPOA-IUU โดยได้รับการสนับสนุนจาก USAID SuFiA TS ซึ่งได้จัดการประชุมครั้งแรกเมื่อปลายเดือนพฤศจิกายนปีที่ผ่านมา เพื่อสร้างกลไกการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่มีโครงสร้างและประสิทธิภาพในการจัดการทำประมงที่ผิดกฎหมาย (IUU) ในการประชุมดังกล่าวมีการหารือเกี่ยวกับประเภทข้อมูลที่จะแลกเปลี่ยน วิธีการแลกเปลี่ยนข้อมูล และกรอบเวลาการพัฒนาแผนงาน (Data Sharing Mechanism Roadmap) ซึ่งได้ตกลงร่วมกันเกี่ยวกับ 6 ประเภทข้อมูลหลักที่จะแลกเปลี่ยน ได้แก่

1. ข้อมูลพันธุ์สัตว์ที่ได้รับการคุ้มครอง/ควบคุม (Protected/Regulated Species Data)
2. ข้อมูลด้านกฎระเบียบ (Regulatory Information)
3. แผนการจัดการและเป้าหมายการตลาด (Management Plans, and Target Markets)
4. รายชื่อเรือที่เกี่ยวข้องกับการทำประมง IUU (IUU Ship List)
5. การเคลื่อนย้ายของเรือข้ามพรมแดนแห่งชาติ (Ship Movements Crossing State Borders)
6. รายละเอียดเรือและข้อมูลการออกใบอนุญาต และเหตุการณ์การทำประมง IUU (Ship Details and Licensing Information, and IUU Fishing Incident)

ด้วยกลไกการแลกเปลี่ยนข้อมูลและความร่วมมือข้ามพรมแดนนี้ RPOA-IUU หวังว่าจะเป็นแพลตฟอร์มเชิงกลยุทธ์ที่ช่วยส่งเสริมแนวทางนโยบายเศรษฐกิจสีน้ำเงิน (Blue Economy) โดยมีเป้าหมายร่วมกันในการสร้างพื้นที่การประมงที่ปราศจากภัยคุกคามจากการทำประมงที่ผิดกฎหมาย (IUU) ซึ่งจะสนับสนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืนให้พื้นที่ในภูมิภาค

นอกจากนี้ อินโดนีเซียได้แสดงความมุ่งมั่นในการป้องกัน ยับยั้งและขจัด IUU Fishing โดยเปิดตัวเรือลาดตระเวน Barakuda 01 และ Barakuda 02 พร้อมทั้งใช้เทคโนโลยีการควบคุมการจราจรทางเรือ (Vessel Traffic Control: VTC) และระบบการติดตามและตรวจสอบแหล่งที่มาของปลาและโลจิสติกส์แห่งชาติ (National Fish Traceability and Logistics System: STELINA) เพื่อเพิ่มการเฝ้าระวัง รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายในการจัดการกับคดีข้ามชาติ เช่น กรณีของ MV. Run Zeng 03 ทั้งนี้ นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง ได้ยืนยันว่าการตรวจสอบพื้นที่การทำประมงของอินโดนีเซียเพื่อจัดการทำประมง IUU จะดำเนินการอย่างเข้มข้นผ่านการลาดตระเวนและการใช้เทคโนโลยีดาวเทียมในการติดตามการเคลื่อนที่ของเรือประมง ซึ่งจะเสริมสร้างความเข้มแข็งในการเฝ้าระวังและปกป้องทรัพยากรการประมงของประเทศจากการทำประมง IUU

- **PNBP การจับสัตว์น้ำช่วยเพิ่มรายได้รัฐและความแม่นยำข้อมูลการทำประมง**

วันที่ 20 ธันวาคม 2567 ภายหลังการแถลงข่าวสรุปผลการดำเนินงานประจำปีของกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) ฉบับที่ 4 (The press conference for KKP Year-End Achievements Edition 4) นาย Lotharia Latif

อธิบดีกรมจับสัตว์น้ำ เปิดเผยว่า การดำเนินการตามนโยบายรายได้ของรัฐที่มีไข่ภาษี (PNBP) หลังการจับสัตว์น้ำ ซึ่งริเริ่มโดย นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง ตั้งแต่ปี 2566 เป็นต้นมา ได้นำไปสู่ การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในระบบการจับสัตว์น้ำแห่งชาติ (The national capture fisheries system) นโยบายดังกล่าวไม่ เพียงช่วยเพิ่มรายได้ของรัฐ แต่ยังส่งผลให้การจับสัตว์น้ำมีความแม่นยำและการดำเนินการขอใบอนุญาตมีแนวโน้มที่ดีขึ้น อย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2567 (ณ วันที่ 20 ธันวาคม 2567) รายงานผล PNBP จากการประมงอยู่ที่ 966,020 ล้านบาท ประกอบด้วย PNBP จากทรัพยากรธรรมชาติ (SDA) จำนวน 868,030 ล้านบาท และ PNBP จากกิจกรรมอื่นๆ ที่ไม่ใช่ ทรัพยากรธรรมชาติ (Non-SDA) จำนวน 97,990 ล้านบาท

นาย Latif กล่าวเพิ่มเติมว่า การดำเนินการตามนโยบาย PNBP หลังการจับสัตว์น้ำ ตั้งแต่ปี 2566 พบว่า ระดับการ ยอมรับจากชาวประมงและผู้ประกอบการธุรกิจมีแนวโน้มในเชิงบวกและเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน โดยการจับสัตว์น้ำที่เพิ่มขึ้น PNBP หลัง การจับสัตว์น้ำถือเป็นการดำเนินการที่มีความยุติธรรม เนื่องจากการชำระ PNBP ของผู้ประกอบการจะถูกคำนวณตามปริมาณ สัตว์น้ำที่จับได้ นอกจากนี้ การเพิ่มขึ้นของ PNBP หลังการจับสัตว์น้ำ สะท้อนถึงการเพิ่มขึ้นของจำนวนใบอนุญาตเรือประมง ในระบบการจับสัตว์น้ำแห่งชาติที่มีการควบคุมการจับสัตว์น้ำอย่างยั่งยืน ข้อมูลล่าสุด ณ วันที่ 20 ธันวาคม 2567 พบว่า มีเรือประมงที่ได้รับใบอนุญาตจากส่วนกลางจำนวน 14,611 ลำ ซึ่งแสดงถึงการปรับปรุงการให้บริการด้านใบอนุญาตและการ ปฏิรูปการบริหารจัดการประมงที่ดีขึ้น รวมถึงเรือประมงที่ย้ายจากใบอนุญาตระดับจังหวัดมาเป็นใบอนุญาตส่วนกลางที่ทำการ ประมงในน่านน้ำที่อยู่ห่างออกไปกว่า 12 ไมล์ทะเล

นอกจากนี้ ข้อมูลเบื้องต้นจนถึงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2567 ระบุว่า ปริมาณการจับสัตว์น้ำมีถึง 6.7 ล้านตัน ซึ่งคาดว่าจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องหลังจากเสร็จสิ้นการตรวจสอบข้อมูลทางสถิติ และในด้านการบันทึกข้อมูลพบว่า การเก็บ รายได้ PNBP หลังการจับสัตว์น้ำมีส่วนช่วยในการรายงานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจับสัตว์น้ำที่เทียบเรือประมง ซึ่งจนถึง ขณะนี้ การลงทะเบียนการจับสัตว์น้ำที่เทียบเรือประมงได้มีการบันทึกไว้ที่ 1.3 ล้านตัน ทั้งนี้ การปรับปรุงการบันทึกข้อมูล ที่มีความแม่นยำยิ่งขึ้นจะช่วยเพิ่มความถูกต้องของข้อมูลทางสถิติการจับสัตว์น้ำ ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนานโยบายที่มี ประสิทธิภาพในอนาคต

ในปี 2567 รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณ 104,800 ล้านบาท เพื่อสนับสนุนและพัฒนาภาคการประมง มุ่งเน้นการ พัฒนาและยกระดับชุมชนประมงผ่านโครงการหมู่บ้านประมงอัจฉริยะ จำนวน 65 แห่ง สนับสนุนเครื่องมือการประมง 20,087 ชุด เครื่องยนต์เรือประมง 1,416 เครื่อง ระบบติดตามเรือ (VMS) 30 ชุด และอุปกรณ์การดำเนินธุรกิจในรูปแบบ องค์กรของชาวประมง 15 สหกรณ์ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพการทำประมงให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมถึงงบประมาณอีก กว่า 64,900 ล้านบาท ที่ใช้เร่งการเพิ่มขีดความสามารถของชาวประมง และพัฒนาทักษะและอาชีพให้แก่ชาวประมง โดย มุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรและให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่เพื่อเพิ่มผลผลิตในภาคประมงอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งเสริมสร้างความ มั่นคงทางสังคมให้กับชุมชนประมง โดยเฉพาะในช่วงฤดูจับสัตว์น้ำที่มีความไม่แน่นอน

นอกจากนี้ ยังมีการดำเนินโครงการต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เช่น การฝึกอบรมทักษะการทำประมงและการบริหารจัดการ ทำเทียบเรือประมง การฝึกอบรมการบริหารจัดการสัตว์น้ำอย่างเหมาะสม รวมถึงกิจกรรมเสริมสร้างทักษะและพัฒนา ศักยภาพอาชีพของชาวประมง อีกทั้งการสนับสนุนทางการเงินและการออกเอกสารใบรับรองลูกเรือประมง เพื่อสร้างความ มั่นใจในความสามารถและคุณภาพชีวิตของชาวประมง นโยบายและโครงการดังกล่าวสะท้อนถึงความมุ่งมั่นของรัฐบาลในการ

พัฒนาภาคการประมงอย่างยั่งยืน แม้ว่ายังมีประเด็นที่ต้องปรับปรุง แต่การรับฟังข้อเสนอแนะจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง จะนำไปสู่การพัฒนาที่ก้าวหน้ายิ่งขึ้นในอนาคต

ข่าวด้านปศุสัตว์

- **กระทรวงเกษตรจัดหาพันธุ์ปลุสสัตว์ นำ Gorontalo เพิ่มประชากรปลุสสัตว์**

กระทรวงเกษตรโดยศูนย์ผสมพันธุ์เทียม Singosari (BBIB Singosari) เมืองมาลิ่ง จังหวัดชวาตะวันออก ยืนยันความมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนการเพิ่มประชากรปลุสสัตว์ของประเทศอย่างต่อเนื่อง BBIB Singosari ในฐานะหน่วยงานบริการสาธารณะเพียงแห่งเดียวที่มีบทบาทในการผลิตน้ำเชื้อแช่แข็ง (Frozen semen) โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมปลุสสัตว์ของอินโดนีเซียมีการกึ่งในการให้บริการที่มีประสิทธิภาพแก่ประชาชนและมีส่วนร่วมในการเร่งการเพิ่มประชากรปลุสสัตว์ผ่านการใช้เทคโนโลยีนำเชื้อแช่แข็ง โดย BBIB Singosari ได้ขยายเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยบริการปลุสสัตว์ในทุกจังหวัดของอินโดนีเซียเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างยั่งยืนในด้านการเพาะพันธุ์ปลุสสัตว์ หนึ่งในรูปแบบความร่วมมือที่เป็นรูปธรรมคือการการเยี่ยมชมการทำงาน โดยนาย Akbar หัวหน้า BBIB Singosari ได้ให้การต้อนรับนาย Muljady Mario หัวหน้าสำนักงานเกษตร จ. Gorontalo เมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2567 เพื่อเสริมสร้างการบริการของหน่วยงานปฏิบัติการทางเทคนิคระดับภูมิภาค (Regional Technical Implementation Unit: UPTD) ที่ดูแลการเพาะพันธุ์ปลุสสัตว์ใน จ. Gorontalo และหารือเกี่ยวกับขั้นตอนเชิงกลยุทธ์ที่จะสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมการเพาะพันธุ์ปลุสสัตว์ เพื่อเพิ่มผลผลิตเนื้อสัตว์ในภูมิภาคสุลาเวสีอย่างมีประสิทธิภาพ

นาย Akbar กล่าวว่า BBIB Singosari พร้อมที่จะให้การสนับสนุนในการเพิ่มคุณภาพและปริมาณปลุสสัตว์ใน จ. Gorontalo ผ่านการใช้เทคโนโลยีการผสมพันธุ์เทียม การใช้สเปิร์มแช่แข็งคุณภาพสูงเป็นกลยุทธ์สำคัญในการเร่งเพิ่มประชากรปลุสสัตว์พันธุ์ที่มีคุณภาพ การผสมพันธุ์เทียมอย่างต่อเนื่องจะช่วยให้กระบวนการสืบพันธุ์ของปลุสสัตว์มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพิ่มผลผลิต และส่งผลดีต่อการผลิตเนื้อสัตว์ในระดับชาติ นอกจากนี้ นาย Akbar ยังได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการเพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ในภาคการเพาะพันธุ์ปลุสสัตว์ โดยมีแผนการจัดอบรมทางเทคนิคในด้านการสืบพันธุ์สัตว์ รวมถึงกิจกรรมเสริมทักษะให้กับเจ้าหน้าที่ภาคสนาม เพื่อยกระดับความสามารถในการทำงานและเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการ BBIB Singosari ไม่เพียงมุ่งเน้นการจัดหาน้ำเชื้อแช่แข็งเท่านั้น แต่ยังมุ่งเน้นให้การช่วยเหลือโดยตรงในพื้นที่เพื่อให้แน่ใจว่ากิจกรรมทั้งหมดดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ เราจะยังคงสนับสนุน UPTD การเพาะพันธุ์ปลุสสัตว์ จ. Gorontalo เพื่อให้แน่ใจว่าโครงการนี้สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มที่ และช่วยเหลือเกษตรกรท้องถิ่นในการเพิ่มผลผลิตได้อีกด้วย

นาย Muljady Mario หัวหน้าสำนักงานเกษตร จ. Gorontalo ได้สนับสนุนความริเริ่มของ BBIB เขต Singosari โดยหวังว่าความร่วมมือนี้จะเป็โอกาสในการพัฒนาคุณภาพ การเพาะพันธุ์ปลุสสัตว์ใน จ. Gorontalo รวมทั้งสามารถช่วยในการบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านเนื้อสัตว์ของอินโดนีเซีย และมีส่วนสำคัญในการผลิตเนื้อสัตว์ให้เพียงพอต่อความต้องการในประเทศ ขณะเดียวกัน BBIB Singosari หวังว่าความร่วมมืออย่างต่อเนื่องระหว่างรัฐบาลกลาง รัฐบาลท้องถิ่น และภาคเอกชน จะช่วยสนับสนุนการพัฒนาการเกษตรอย่างยั่งยืน นาย Akbar ได้เน้นย้ำว่า การบรรลุเป้าหมายการผลิตเนื้อสัตว์ให้เพียงพอต่อความต้องการนั้น ทุกฝ่ายต้องร่วมมือและมุ่งมั่นในการพัฒนาโครงการปลุสสัตว์ที่ยั่งยืน ซึ่งจะช่วยเพิ่มผลผลิตปลุสสัตว์ใน จ. Gorontalo และเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารในระดับชาติ

- **อินโดนีเซียระงับการนำเข้าเนื้อแกะชั่วคราวเพื่อคุ้มครองเกษตรกรในท้องถิ่น**

นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร เปิดเผยว่า กระทรวงเกษตรได้ระงับการนำเข้าเนื้อแกะและซากแกะเป็นการชั่วคราว เพื่อคุ้มครองเกษตรกรในท้องถิ่นจากการแข่งขันด้านราคาที่ไม่เป็นธรรม โดยมาตรการดังกล่าวถือเป็นการดำเนินการที่สำคัญในการรักษาความยั่งยืนของธุรกิจปศุสัตว์ในชุมชน ท่ามกลางการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของเนื้อสัตว์นำเข้าราคาถูกลง ทั้งนี้ กระทรวงเกษตรได้ระงับการออกใบแนะนำการนำเข้า (Import recommendations) เป็นการชั่วคราว เพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบด้านราคาที่สามารถสร้างแรงกดดันต่อเกษตรกรในประเทศ เพื่อให้ธุรกิจของเกษตรกรสามารถดำเนินต่อไปได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน มาตรการนี้ได้รับการสนับสนุนด้วยการดำเนินการที่เป็นรูปธรรมหลายประการ อาทิ การประชุมร่วมกับสมาคมผู้เลี้ยงแกะและแพะแห่งอินโดนีเซีย (Indonesian Sheep and Goat Breeders Association: HPDKI) เพื่อหารือแนวทางแก้ไขปัญหา และการจัดการประชุมระดับชาติที่เมือง Boyolali จ.ชวากลาง เพื่อรับฟังข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากเกษตรกร นอกจากนี้ ยังได้มีการดำเนินการตรวจสอบคลังสินค้าของผู้นำเข้า 13 แห่งโดยไม่แจ้งล่วงหน้า เพื่อให้มั่นใจว่าการดำเนินงานเป็นไปตามกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด

นอกจากนี้ ในการประชุมร่วมกับผู้นำเข้าเนื้อสัตว์เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2567 ที่ผ่านมา กระทรวงเกษตรได้กำหนดให้ผู้นำเข้าลงนามในคำประกาศที่ประทับตรารับรอง โดยมีเงื่อนไขสำคัญสามประการ ได้แก่ การรายงานข้อมูลการนำเข้าและสต็อกสินค้าอย่างสม่ำเสมอ การห้ามจำหน่ายเนื้อสัตว์นำเข้าให้แก่ MSMEs เช่น ร้านอาหารและผู้ค้ารายย่อย และการดำเนินการนำเข้าให้สอดคล้องกับใบแนะนำการนำเข้าโดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการตลาดในท้องถิ่น นาย Amran ยังเน้นย้ำว่า กระทรวงเกษตรให้ความสำคัญต่อความยั่งยืนของธุรกิจปศุสัตว์ในชุมชน เนื่องจากเกษตรกรในท้องถิ่นถือเป็นกระดูกสันหลังของอุตสาหกรรมปศุสัตว์ของประเทศ นอกจากการปรับนโยบายภายในประเทศแล้ว กระทรวงเกษตรยังเร่งดำเนินการประสานข้อกำหนดด้านการส่งออกแกะและแพะไปยังมาเลเซียและบรูไน เพื่อเปิดตลาดระหว่างประเทศอีกครั้งและดูดซับส่วนเกินของการผลิตในประเทศ รัฐบาลมีความมั่นใจว่านโยบายนี้จะช่วยรักษาสมดุลความต้องการของตลาดในประเทศ ลดการพึ่งพาการนำเข้า และเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคปศุสัตว์ในระดับชาติ

- **เสริมสร้างความร่วมมือเร่งผลิตนมและเนื้อโค สู้ความยั่งยืนทางอาหาร!**

เมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2567 นาย Ali Jamil รักษาการเลขาธิการกระทรวง และผู้เชี่ยวชาญ ประจำรัฐมนตรีด้านโครงสร้างพื้นฐานการเกษตร ได้เปิดเผยหลังการอภิปรายหัวข้อ “การส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตน้ำนมและเนื้อวัวเพื่อสนับสนุนโครงการอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการ” (Accelerating the Increase in Milk and Beef Production to Support the Nutritious Food Program: MBG) ณ กรุงเทพมหานครว่า รัฐบาลได้เน้นย้ำความสำคัญของการเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างกระทรวงและหน่วยงานต่างๆ เพื่อเร่งเพิ่มการผลิตนมและเนื้อโคภายในประเทศ โดยระบุว่า การผลิตนมและเนื้อโคของอินโดนีเซียยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ ในปีนี้ความต้องการนมอยู่ที่ 4.6 ล้านตัน แต่การผลิตในประเทศสามารถตอบสนองได้เพียงร้อยละ 21 ขณะที่เนื้อโคตอบสนองได้เพียงร้อยละ 48 เท่านั้น ดังนั้นเพื่อชดเชยการขาดแคลนดังกล่าว กระทรวงเกษตรตั้งเป้านำเข้าโคนม 1 ล้านตัว และโคเนื้อ 1 ล้านตัวภายในระยะเวลา 5 ปี โดยคาดว่าโครงการนี้จะช่วยเพิ่มจำนวนประชากรปศุสัตว์ที่ให้ผลผลิตสูง และเป็นก้าวสำคัญสู่การพึ่งพาตนเองในด้านการผลิตนมและเนื้อโคของอินโดนีเซีย

นาย Ali ได้อธิบายถึงองค์ประกอบหลักสำคัญ 5 ประการในการพัฒนาการเลี้ยงปศุสัตว์ ประกอบด้วย ความพร้อมของที่ดิน ทรัพยากรปศุสัตว์ โครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรมนุษย์ และกฎระเบียบที่ส่งเสริมการลงทุน โดยเน้นว่าการใช้ที่ดินอย่างเหมาะสมและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนนและระบบโลจิสติกส์ เป็นกุญแจสำคัญในการประสบความสำเร็จ

ของโครงการ ทั้งนี้ รัฐบาลได้เสนอสิ่งจูงใจหลายประการ เช่น การยกเว้นภาษีชั่วคราว (Tax holidays) การยกเว้นภาษีนำเข้า (Exemption from customs duties) และการเปิดตัวสินเชื่อธุรกิจปศุสัตว์ดอกเบี้ยต่ำ (Cattle Business Credit (KUS) เพื่อกระตุ้นการลงทุนในภาคการเลี้ยงปศุสัตว์ ขณะเดียวกัน นาย Agung Suganda อธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ ได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการเร่งรัดการใช้ที่ดินเพื่อการลงทุนในด้านปศุสัตว์ โดยตั้งเป้าการสนับสนุนจากกระทรวงและหน่วยงานต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกให้นักลงทุนสามารถใช้ประโยชน์จากที่ดินที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ปัจจุบัน กระทรวงสิ่งแวดล้อมและป่าไม้ได้ออกคำสั่ง (Surat Keputusan: SK) จำนวน 58 ฉบับ อนุญาตให้ใช้พื้นที่ป่าในการทำการเกษตรแบบผสมผสานระหว่างการเลี้ยงสัตว์และการปลูกพืชในพื้นที่ป่า (Silvopasture) กว่า 62,000 เฮกตาร์ นอกจากนี้ รัฐวิสาหกิจ Perum Perhutani ได้จัดสรรพื้นที่ที่จัดการโดยสถาบันชุมชนหมู่บ้านในพื้นที่ป่า (Forest Village Community Institution: LMDH) สำหรับพัฒนาปศุสัตว์ รวม 45,000 เฮกตาร์ ใน 33 พื้นที่ ซึ่งได้ปลูกหญ้าอาหารสัตว์ไว้แล้ว ขณะที่ บริษัท PT. Perkebunan Nusantara (PTPN) เสนอพื้นที่สำหรับการเลี้ยงโคนม โครงการ MBG ถือเป็นโครงการสำคัญระดับชาติที่มุ่งยกระดับคุณภาพโภชนาการของประชาชน โดยเฉพาะกลุ่มเด็กและสตรีมีครรภ์ การจัดหาโปรตีนจากสัตว์ เช่น นมและเนื้อโคเป็นเป้าหมายหลักของโครงการ นาย Agung หวังว่าด้วยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนจะสามารถตอบสนองความต้องการผลิตนมและเนื้อโคระดับชาติได้ ซึ่งนอกจากจะเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารแล้ว ยังช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนอีกด้วย ทั้งนี้ การอภิปรายดังกล่าวมีผู้เข้าร่วมจากหลายกระทรวง ผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ และผู้ประกอบการด้านปศุสัตว์ ซึ่งทุกฝ่ายเห็นพ้องที่จะเสริมสร้างความร่วมมือเพื่อบรรลุเป้าหมายความมั่นคงทางอาหารที่มุ่งเน้นโปรตีนจากสัตว์

- **เปิดทางนักลงทุน !กระทรวงเกษตรเร่งเครื่องบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านโปรตีนจากสัตว์**

เมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2567 นาย Sam Herodian ผู้เชี่ยวชาญประจำรัฐมนตรีด้านนโยบายการเกษตร กระทรวงเกษตร เปิดเผยว่า กระทรวงเกษตรยังคงขับเคลื่อนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุเป้าหมายความมั่นคงทางอาหารในด้านการผลิตนมและเนื้อวัวภายในประเทศ ซึ่งต้องร่วมมือกับนักลงทุนเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับการเลี้ยงโคนมและโคเนื้อ ถือเป็นกลยุทธ์สำคัญในการรับประกันว่าอินโดนีเซียจะมีโปรตีนจากสัตว์ที่มีคุณภาพ โดยมุ่งเน้นความสำคัญในการจัดหาที่ดินและสนับสนุนการลงทุนในอุตสาหกรรมการเลี้ยงสัตว์ โดยสอดคล้องกับแนวทางของนาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ซึ่งได้กำหนดให้นักลงทุนต้องได้รับความสะดวกและรวดเร็ว พร้อมทั้งเน้นย้ำให้จัดหาที่ดินอย่างเร่งด่วน เพื่อให้กระบวนการผลิตสามารถดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ กระทรวงเกษตรยังให้ความสำคัญกับความปลอดภัยและคุณภาพของอาหารสัตว์ (Feed Safety) รวมถึงความมั่นคงในการจัดหาพืชอาหารสัตว์ (Feed Security) เพื่อสนับสนุนความสำเร็จของโครงการนี้ ซึ่งครอบคลุมถึงการพัฒนาอาหารสัตว์จากหญ้า การแปรรูปวัตถุดิบอาหารสัตว์ และการปรับปรุงคุณภาพของอาหารสัตว์

สำหรับการกระตุ้นการลงทุนในอุตสาหกรรมการเลี้ยงสัตว์ กระทรวงเกษตรได้จัดสรรที่ดินที่มีศักยภาพจำนวน 1.7 ล้านเฮกตาร์ ใช้เป็นพื้นที่สำหรับการเลี้ยงโคนมและโคเนื้อแบบบูรณาการ นาย Agung Suganda อธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กล่าวว่า ขั้นตอนต่อไปคือการจับคู่กับนักลงทุนกับพื้นที่ที่ได้รับอนุญาต ปัจจุบันมีการสำรวจพื้นที่จากนักลงทุนที่สนใจ รวมถึงการกำหนดรูปแบบการร่วมมือในการใช้ประโยชน์จากที่ดินดังกล่าว เพื่อให้การลงทุนในอุตสาหกรรมการเลี้ยงสัตว์ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังได้เสนอพื้นที่ 21 แห่ง ที่จะเสนอต่อสำนักงานการวางแผนพัฒนาประเทศ

(Bappenas) เพื่อพิจารณาเป็นพื้นที่สำหรับโครงการเชิงกลยุทธ์แห่งชาติ (National Strategic Projects: PSN) เพื่อให้ได้รับการสนับสนุนและสิทธิพิเศษจากกระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

นาย Agung เชื่อมั่นว่าแนวทางดังกล่าวจะช่วยเร่งการตอบสนองความต้องการนมและเนื้อวัวในประเทศ พร้อมสนับสนุนการยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรในท้องถิ่น นอกจากนี้ การพัฒนาสาธารณูปโภคถือเป็นปัจจัยสำคัญ โดยเฉพาะการสร้างถนนสำหรับการขนส่งสัตว์และอาหารสัตว์ การสร้างท่าเรือสำหรับขนถ่ายสัตว์ ระบบขนส่งสัตว์เฉพาะทาง การพัฒนาโครงข่ายไฟฟ้า รวมถึงแหล่งน้ำและระบบชลประทานสำหรับพื้นที่เลี้ยงสัตว์ รวมถึงการสนับสนุนการสื่อสารดิจิทัล ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการอำนวยความสะดวกให้การลงทุนในอุตสาหกรรมการเลี้ยงสัตว์ดำเนินไปอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ กระทรวงเกษตรยืนยันว่าแนวทางดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของโครงการเพิ่มผลผลิตนมและเนื้อสัตว์แห่งชาติ (National Milk and Meat Production Enhancement Program: P2SDN) ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อให้ประเทศสามารถตอบสนองความต้องการโปรตีนจากสัตว์ในประเทศได้อย่างอิสระและยั่งยืน ผ่านกลยุทธ์นี้ กระทรวงเกษตรมั่นใจว่าจะสามารถสร้างระบบนิเวศการลงทุนในอุตสาหกรรมการเลี้ยงสัตว์ที่มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมการบรรลุเป้าหมายความมั่นคงทางอาหารในด้านการผลิตนมและเนื้อวัว และมั่นใจว่าประชาชนจะได้รับอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการที่มีคุณภาพ

- **กระทรวงเกษตรเปรียบเทียบเพื่ออำนวยความสะดวกการลงทุนในอุตสาหกรรมปศุสัตว์**

วันที่ 24 ธันวาคม 2567 นาย Agung Suganda อธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์เปิดเผยหลังการประชุมร่วมกับผู้อำนวยการและหัวหน้าหน่วยปฏิบัติการด้านเทคนิค (Technical Implementation Units: UPT) ณ เมืองสุราบายา จ.ชวาตะวันออกว่า กระทรวงเกษตรกำลังดำเนินการปรับแก้ไขกฎระเบียบหลายฉบับเพื่อสร้างความมั่นคงให้สภาพแวดล้อมของการลงทุนในอุตสาหกรรมปศุสัตว์ในอินโดนีเซีย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการสนับสนุนโครงการจัดหาอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการสำหรับเด็กและหญิงตั้งครรภ์ มุ่งเน้นแหล่งโปรตีนจากเนื้อสัตว์และนมตามนโยบายหลักของรัฐบาลประธานาธิบดี Prabowo Subianto ซึ่งการตอบสนองความต้องการเนื้อวัวและนมจะสำเร็จได้จากการเพิ่มผลผลิตนมและเนื้อสัตว์แห่งชาติ (The Increase in National Milk and Meat Production: P2SDN) โดยตั้งเป้าการจัดหาเนื้อวัว 770,000 ตัน และนม 4.5 ล้านตัน ขณะที่การผลิตภายในประเทศในปัจจุบันสามารถตอบสนองความต้องการเนื้อวัวได้เพียง 370,000 ตัน ส่วนที่เหลืออีก 400,000 ตัน จะต้องนำเข้าจากต่างประเทศ

ดังนั้น เพื่อเพิ่มมูลค่าและขยายโอกาสทางธุรกิจในภาคปศุสัตว์ของอินโดนีเซีย ความต้องการเนื้อวัวจะได้รับการสนับสนุนผ่านการนำเข้าโคมีชีวิตจำนวน 200,000 ตัวต่อปี ตั้งแต่ปี 2568 -2572 ซึ่งจะช่วยให้ยอดนำเข้ารวมตลอดระยะเวลา 5 ปี อยู่ที่ประมาณ 1 ล้านตัว การเพิ่มขึ้นนี้ไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มจำนวนประชากรโคในประเทศ แต่ยังมุ่งเน้นการนำเข้าโคสายพันธุ์ใหม่ที่มีคุณภาพเพื่อยกระดับพันธุกรรมของโคในประเทศด้วย กระทรวงเกษตรได้ดำเนินการประเมินประเทศต้นทางนำเข้า โดยพิจารณาความเหมาะสมของสภาพภูมิอากาศ ราคาที่แข่งขันได้ และสัตว์ที่ปราศจากโรคติดต่อระหว่างสัตว์ และได้ระบุประเทศต้นทางที่เหมาะสมในการนำเข้า ได้แก่ ออสเตรเลีย เม็กซิโก บราซิล นิวซีแลนด์ และแคนาดา เพื่อให้มั่นใจว่าจะสามารถนำเข้าโคมีชีวิตจากประเทศเหล่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งได้ปรับแก้ไขกฎระเบียบหลายฉบับเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางกฎหมายและการคุ้มครองผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมปศุสัตว์

นาย Imron Suandy ผู้อำนวยการด้านสุขภาพสัตว์ ได้ชี้แจงว่า มีการปรับแก้ไขข้อบังคับของรัฐบาล เลขที่ 2 ปี 2016 ว่าด้วยการนำเข้าปศุสัตว์และผลิตภัณฑ์สัตว์ในบางกรณี รวมถึงฉบับแก้ไขกฎกระทรวงเกษตร เลขที่ 32 ปี 2023 เพื่อให้มั่นใจว่ามีการคุ้มครองด้านสุขภาพสัตว์และปฏิบัติตามข้อกำหนดทางเทคนิคด้านสุขภาพสัตว์สำหรับโคมีชีวิตที่นำเข้า โดยการนำเข้า

โคมิชีวิตสามารถดำเนินการได้ไม่เพียงจากประเทศออสเตรเลียเท่านั้น แต่ยังรวมถึงบราซิล ซึ่งได้รับการรับรองจากองค์การสุขภาพสัตว์โลก (WOAH) ว่าเป็นพื้นที่ปลอดจากโรคปากและเท้าเปื่อย (Foot-and-Mouth Disease: FMD) และมีจำนวนประชากรโคสูง ถือเป็นแหล่งจัดหาที่ยั่งยืน นอกจากนี้ บราซิลยังเป็นผู้ส่งออกเนื้อวัวรายใหญ่ที่สุดในโลก โดยมีส่วนแบ่งถึงร้อยละ 30 ของการส่งออกเนื้อวัวทั่วโลกในปี 2565 อีกทั้ง บราซิลยังมีโคพันธุ์ Girolando ซึ่งเป็นการผสมพันธุ์ระหว่างโคซีกับโคฮอลล์สไตน์ของดัตช์ โดยโคสายพันธุ์นี้มีส่วนร่วมในการผลิตน้ำนมในบราซิลถึงร้อยละ 80 โคจิโรแลนด์มีความสามารถในการปรับตัวได้ดีในสภาพภูมิอากาศเขตร้อนและสามารถให้ผลผลิตสูง โดยสภาพภูมิอากาศของบราซิลและอินโดนีเซียมีความคล้ายคลึงกัน ซึ่งนาย Imron มั่นใจว่าโคพันธุ์นี้จะสามารถพัฒนาและเติบโตได้อย่างเหมาะสมในอินโดนีเซีย

ข่าวด้านอื่นๆ

- **ผ้าไหมทอมือ 260 เมตร หมู่บ้านท่องเที่ยว Taraju ชาวตะวันตก ทำลายสถิติ MURI สร้างปรากฏการณ์ใหม่ในวงการหัตถกรรม**

วันที่ 8 ธันวาคม 2567 นาง Laura Rulida Eka Sari Putri หัวหน้าสำนักงานธนาคารอินโดนีเซีย (Bank of Indonesia: BI) สาขาเมือง Tasikmalaya เปิดเผยว่า หมู่บ้าน Taraju เมือง Tasikmalaya จ.ชาวตะวันตก กำลังได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มขึ้น ด้วยนวัตกรรมสร้างสรรค์ที่ดึงดูดผู้เยี่ยมชมหลากหลายกลุ่ม หมู่บ้านแห่งนี้ได้รับรางวัลหมู่บ้านท่องเที่ยวดีเด่นของอินโดนีเซีย โดยเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2567 หมู่บ้าน Taraju ได้สร้างประวัติศาสตร์ใหม่ด้วยการทอลายผ้าไหม “Bulu Motif Turih Wajit” ซึ่งเป็นลวดลายเฉพาะของเมือง Tasikmalaya มีความยาวถึง 260 เมตร ทำลายสถิติที่บันทึกโดยพิพิธภัณฑ์บันทึกสถิติโลกของอินโดนีเซีย (Museum Rekor-Dunia Indonesia: MURI) ซึ่งการทอลายผ้าไหมดังกล่าวเป็นผลงานของกลุ่มทอผ้าไหม Sabilulungan ซึ่งสะท้อนถึงความคิดสร้างสรรค์และภูมิปัญญาท้องถิ่น ผลงานดังกล่าวถูกจัดแสดงในงาน Ngalanglang Taraju ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ผสมผสานกีฬา ศิลปะ วัฒนธรรม และนวัตกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในหมู่บ้าน โดยมีนักเรียนและเยาวชนจากท้องถิ่นกว่า 200 คนร่วมถือผ้าไหมตลอดเส้นทาง Fun Run Event ระยะทาง 4.7 กิโลเมตร

การพัฒนาหมู่บ้านท่องเที่ยว Taraju คาดว่าจะสร้างผลกระทบเชิงบวกต่อเศรษฐกิจท้องถิ่น โดยแหล่งท่องเที่ยวที่มีวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นเอกลักษณ์ ทิวทัศน์ธรรมชาติที่สวยงาม และประเพณีดั้งเดิมที่สืบทอดกันมา จะได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นเป็นปัจจัยสำคัญที่ไม่เพียงแต่ขับเคลื่อนการท่องเที่ยว แต่ยังสร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของและประโยชน์ทางเศรษฐกิจโดยตรงให้กับชุมชน กิจกรรมนี้ไม่ได้เป็นเพียงเวทีในการแนะนำศักยภาพการท่องเที่ยวของหมู่บ้าน Taraju แต่ยังช่วยส่งเสริมให้เมือง Tasikmalaya ให้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำที่รู้จักทั่วอินโดนีเซียและทั่วโลก ด้วยการร่วมมือระหว่างธนาคารอินโดนีเซียและภาคส่วนต่างๆ จะช่วยผลักดันให้ Tasikmalaya กลายเป็นจุดหมายปลายทางท่องเที่ยวที่สำคัญ และเป็นเสาหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของอินโดนีเซีย

นอกจากนี้ จากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (BPS) ระบุว่า ในปี 2566 สถิติจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางไปหมู่บ้าน Taraju อยู่ที่ 1,114 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 111 เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ขณะที่สถิติจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศรวมกันมีจำนวนถึง 898,000 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 23.68 เมื่อเทียบกับปี 2565 ศักยภาพที่โดดเด่นของเมือง Tasikmalaya กำลังได้รับการนำเสนอแก่ผู้ลงทุนและผู้ซื้อที่มีศักยภาพ โดยหวังว่าจะสร้างความร่วมมือทั้งในและต่างประเทศ รวมถึงเปิดโอกาสในการส่งออกสินค้าคุณภาพสูง เช่น มังคุดของอินโดนีเซียให้เป็นที่รู้จักทั่วโลก

- **กระทรวงมหาดไทยเร่งรัฐบาลท้องถิ่นรวมข้อมูลระบบชลประทานสนับสนุนการพึ่งพาตนเองด้านอาหาร**

ในการประชุมประสานงานการควบคุมเงินเพื่อประจำปี 2567 (The Inflation Control Coordination Meeting 2024) เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2567 ณ กระทรวงมหาดไทย กรุงเทพมหานคร นาย Muhammad Tito Karnavian รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ขอให้รัฐบาลท้องถิ่น (Pemda) เร่งรัดการเก็บข้อมูลสภาพระบบชลประทานในแต่ละพื้นที่ เพื่อสนับสนุนโครงการพึ่งพาตนเองด้านอาหารตามแผนของรัฐบาล นาย Tito กล่าวว่า การแก้ไขปัญหาการขาดแคลนระบบชลประทานเป็นภารกิจหลักที่กระทรวงมหาดไทยต้องดำเนินการ การรวบรวมข้อมูลดังกล่าวจะเป็นการสำรวจพื้นที่การเกษตรที่ขาดระบบชลประทานหรือระบบชลประทานมีความเสียหาย ซึ่งการดำเนินการนี้ได้รับความช่วยเหลือจากสำนักงานเลขานุการจังหวัด (Sekda) ร่วมกับหัวหน้าสำนักงานการเกษตรและกระทรวงโยธาธิการและการเคหะ (PU) โดยจะทำการสำรวจข้อมูลจากอำเภอและเมืองต่างๆ ในแต่ละจังหวัด

ขณะเดียวกัน นาย Zulkifli Hasan รัฐมนตรีประสานงานด้านอาหาร ได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของโครงการพึ่งพาตนเองด้านอาหาร ซึ่งเป็นนโยบายของประธานาธิบดี Prabowo Subianto ที่มีเป้าหมายให้บรรลุผลภายในปี 2570 ซึ่งเป็นแผนที่สำคัญในการเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารของประเทศ โดยขอให้รัฐบาลท้องถิ่น (Pemda) ดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อสนับสนุนโครงการดังกล่าว โดยเฉพาะการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด นอกจากนี้ นาย Zulkifli ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า รัฐบาลได้เตรียมการจัดสรรปุ๋ยปริมาณ 9.55 ล้านตัน เพื่อสนับสนุนการผลิตทางการเกษตร พร้อมทั้งมีการออกระเบียบใหม่ในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรจากส่วนกลางไปยังพื้นที่ที่มีความต้องการหรือขาดแคลนเจ้าหน้าที่

- **กระทรวงการค้าเสนอ 5 ประเทศเป้าหมายหลักในการส่งออกผลิตภัณฑ์ฮาลาล**

เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2567 ในงานแถลงข่าวและการเสวนาหัวข้อ การส่งออกผลิตภัณฑ์ฮาลาลจากอินโดนีเซีย (Export of Indonesian Halal Products) จัดขึ้น ณ กระทรวงการค้า กรุงเทพมหานคร นาง Septika Tri Ardianti นักวิเคราะห์ด้านการค้า (Trade Analyst) กองนโยบายการค้า กระทรวงการค้าอินโดนีเซีย เปิดเผยว่า 5 ประเทศเป้าหมายตลาดส่งออกที่สำคัญสำหรับผลิตภัณฑ์ฮาลาลของอินโดนีเซีย ได้แก่ มาเลเซีย ตุรกี สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (UAE) ไทย และซาอุดีอาระเบีย ซึ่งประเทศเหล่านี้ถือเป็นตลาดกลยุทธ์ ทั้งมาเลเซียและไทยเป็นพันธมิตรที่สำคัญในภูมิภาคอาเซียน ขณะที่ตุรกีและ UAE เป็นศูนย์กลางการค้าของภูมิภาค ส่วนซาอุดีอาระเบียจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของผลิตภัณฑ์ฮาลาลในระบบนิเวศที่เชื่อมโยงกับการให้บริการฮัจญ์และอุมเราะห์ ซึ่งทั้งหมดนี้สอดคล้องกับกลยุทธ์ของอินโดนีเซียในการขยายตลาดผลิตภัณฑ์ฮาลาลในกลุ่มประเทศมุสลิมและสมาชิกขององค์การความร่วมมืออิสลาม (Organization of Islamic Cooperation: OIC)

นาย Putu Rahwidhiyasa ผู้อำนวยการฝ่ายธุรกิจและการประกอบการชาริอะห์ คณะกรรมการเศรษฐกิจและการเงินชาริอะห์แห่งชาติ (National Committee for Sharia Economy and Finance: KNEKS) กล่าวว่า การเติบโตของตลาดผลิตภัณฑ์ฮาลาลทั่วโลกคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 7.6 ต่อปี และมีมูลค่าถึง 492,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐภายในปี 2567 อย่างไรก็ตาม ปัจจุบัน ประเทศผู้ส่งออกหลักที่มีบทบาทสำคัญในการจัดหาผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่จำเป็นสำหรับประเทศสมาชิก OIC ได้แก่ จีน สหรัฐอเมริกา และฝรั่งเศส ท่ามกลางภาวะตลาดในประเทศเหล่านี้ที่ซบเซา อินโดนีเซียจะต้องเป็นผู้จัดหาผลิตภัณฑ์ส่งออกที่มีคุณภาพและความถูกต้องตามหลักฮาลาล

ขณะเดียวกัน นาย Mohammad Bawazeer ประธานคณะกรรมการถาวรภูมิภาคตะวันออกกลาง (Permanent Committee for the Middle East: PCME) และ OIC ของสภาหอการค้าและอุตสาหกรรม (Kadin) กล่าวเพิ่มเติมว่า อินโดนีเซียต้องใช้ประโยชน์จากการเป็นสมาชิก OIC เพื่ออำนวยความสะดวกในการค้าผลิตภัณฑ์ฮาลาลของอินโดนีเซียในระดับสากล โดยตลาดที่มีความสำคัญเป็นอันดับต้นคือ ซาอุดีอาระเบีย ซึ่งมีระบบนิเวศของการให้บริการฮัจญ์และอุมเราะห์ นอกจากนี้ ตลาดในภูมิภาคตะวันออกกลางประเทศอื่นๆ เช่น โอมาน บาห์เรน คูเวต กาตาร์ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ เลบานอน เยเมน และอิหร่าน ก็มีศักยภาพที่ต้องได้รับการพัฒนาต่อให้เต็มที่ โดยความท้าทายที่สำคัญคือ กฎระเบียบและการใช้มาตรฐานผลิตภัณฑ์ระดับสากล รวมถึงลักษณะและวัฒนธรรมทางธุรกิจที่เป็นเอกลักษณ์

ทั้งนี้ สามารถอ่านรายละเอียดความเคลื่อนไหวด้านการเกษตรในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย เป็นประจำทุกเดือนได้ทาง https://www.opsmoac.go.th/jakarta-news-news_trans

6. เรื่องอื่นๆ (การดำเนินงานของฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา)

❖ การประชุม

- เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม 2567 ฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตา พร้อมด้วย นายประพันธ์ ดิษยทัต เอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา เข้าร่วมการประชุมฟอรัมธุรกิจทางทะเลและประมงของอินโดนีเซีย (Indonesia Marine and Fisheries Business Forum: IMFBF) ในหัวข้อ Blue Food Competent Authority Dialogue ณ โรงแรม Raffles กรุงจาการ์ตา ที่จัดขึ้นโดยกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) โดยมีการแถลงนโยบายด้านกิจการทางทะเลและประมง เน้นการพัฒนาศักยภาพด้านอาหารจากทะเล (Blue Food) เพิ่มผลผลิตปลาและผลิตภัณฑ์ทางทะเลอื่นๆ ให้เพียงพอต่อความต้องการภายในประเทศ ทั้งเพื่อการบริโภคและอุตสาหกรรมสนับสนุนความมั่นคงด้านอาหารและตอบสนองความต้องการของตลาดประมงโลก เน้นการทำประมงที่มีความยั่งยืน

❖ การแก้ไขปัญหา

- ฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตา มีบันทึกถึงกรมประมงและสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) แจ้งกระทรวงกิจการทางทะเลและประมงอินโดนีเซียแจ้งเปลี่ยนแปลงแบบฟอร์มใบรับรองสุขอนามัย (Health Certificate: HC) สำหรับปลาและผลิตภัณฑ์ประมง โดยแบบฟอร์มใหม่จะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2568 เป็นต้นไป ทั้งนี้ หากมีข้อสงสัยเพิ่มเติมสามารถสอบถามได้ทาง ok.bppmhkp.kkp@gmail.com

❖ การประสานงาน ติดตามความก้าวหน้าการเปิดตลาด และความร่วมมือต่างๆ

- ฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตา ประสานแจ้ง DGLAHS เกี่ยวกับข้อมูลสถานประกอบการผู้ผลิตอาหารสัตว์ (VCN) และสถานประกอบการผลิตอาหาร (Est.) ของบริษัท Fancy World Co., Ltd. (Est. 93) และบริษัท King Stella Group Co., Ltd. (VCN.93) เนื่องจาก DGLAHS ระบุข้อมูลสลับค่านำหน้าสำหรับ VCN และ Est อ้างอิงตามหนังสือเลขที่ 02009/PK.420/F5/12/ 2024 ลงวันที่ 2 ธันวาคม 2567 เนื่องจากเกรงว่าจะเกิดปัญหาในภายหลัง โดยเจ้าหน้าที่ DGLAHS แจ้งว่า ฝ่ายไทยสามารถให้ข้อมูลที่ถูกต้องในหนังสือฉบับถัดไป พร้อมทั้งส่งเอกสารเพิ่มเติมในภายหลัง) หากมี(

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ประธานสำนักความร่วมมือระหว่างประเทศ (BOIC) เพื่อติดตามความคืบหน้าเกี่ยวกับกำหนดวันในการจัดการประชุมคณะทำงานความร่วมมือด้านการเกษตรไทย-อินโดนีเซีย (Joint Agricultural Working Group: JAWG) ครั้งที่ 9 ที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม จากฝ่ายอินโดนีเซีย โดยฝ่ายอินโดนีเซียเสนอช่วงหลังจากเดือนมีนาคม 2568 ซึ่งเป็นเดือนถือศีลอด โดยฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตาได้ประสานไปยังสำนักงานการเกษตรต่างประเทศเพื่อพิจารณาต่อไปแล้ว

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้รับหนังสือจากกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ (DGLAHS) กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เลขที่ 02009/PK.420/F5/12/2024 ลงวันที่ 2 ธันวาคม 2567 แจ้งว่าได้พิจารณาเอกสารเพิ่มเติมของบริษัท Fancy World Co., Ltd. (Est. 93) บริษัท King Stella Group Co., Ltd. (VCN.93) บริษัท Bluefalo Food Products Company Limited (VCN.184) และบริษัท Bluefalo Petcare Company Limited (VCN.212) เรียบร้อยแล้ว และเพื่อให้ข้อมูลสำหรับการพิจารณามีความสมบูรณ์ ขอให้สถานประกอบการทั้ง 4 แห่ง จัดส่งเอกสารเพิ่มเติมเป็นภาษาอังกฤษในรูปแบบเอกสารและไฟล์ข้อมูล ภายใน 3 เดือน นับจากวันที่ได้รับเอกสาร และฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้มีบันทึกถึงกรมปศุสัตว์เพื่อขอให้ประสาน 4 บริษัทข้างต้นทราบ เพื่อดำเนินการจัดส่งเอกสารเพิ่มเติมตามคำขอของฝ่ายอินโดนีเซีย โดยขอให้จัดส่งให้ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ภายในวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2568 เพื่อนำส่งให้ DGLAHS ภายในเวลาที่กำหนด

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ประธานสำนักประชาสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างประเทศ สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการประชุมฟอรัมธุรกิจทางทะเลและประมงของอินโดนีเซีย (Indonesia Marine and Fisheries Business Forum: IMFBF) พร้อมทั้งขอเอกสารที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเจ้าหน้าที่แจ้งให้ทราบว่า การประชุมดังกล่าวกำหนดจัดขึ้น ในวันที่ 10 ธันวาคม 2567 ณ โรงแรม Raffles กรุงจาการ์ตา หากเอกสารสำหรับการประชุมดังกล่าวแล้วเสร็จ จะจัดส่งให้ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ในโอกาสแรก

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา พร้อมด้วยเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา และทีมประเทศไทย ณ กรุงจาการ์ตา เข้าร่วมกิจกรรมโครงการจิตอาสาพระราชทาน เราทำความดีด้วยหัวใจ เนื่องในโอกาสวันคล้ายวันพระราชสมภพพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร วันชาติ และวันพ่อแห่งชาติ นำสิ่งของจำเป็น ได้แก่ ข้าวสารและเครื่องปรุงอาหาร ผลไม้ กระจาดเซ็ดหน้าและกระจาดชำระ ผ้าอ้อมสำเร็จรูป นมผง อาหารเสริมขนม สบู่ ยาสระผม น้ำมันบำรุงผิวสำหรับเด็ก ตลอดจนยาสามัญประจำบ้านสำหรับเด็ก ไปบริจาคแก่สถานรับเลี้ยงเด็กยากไร้ ณ Yayasan Sayap IBU กรุงจาการ์ตา

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้รับการประสานจาก DAH - DGLAHS ขอความอนุเคราะห์ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ประสานกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อขอรับทราบชื่อที่อยู่หน่วยงานผู้รับผิดชอบ เพื่อนำส่งหนังสือเกี่ยวกับข้อกำหนดข้อกำหนดด้านสุขอนามัยสำหรับการส่งออกไข่เฉพา (SPF) จากไทยไปยังสาธารณรัฐอินโดนีเซีย เนื่องจากบริษัท PT. Biofarma ผู้นำเข้าชาวอินโดนีเซีย มีแผนการนำเข้าไข่ปลอดเชื้อ SPF ดังกล่าวจากประเทศไทย

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา เข้าร่วมประชุมทีมประเทศไทย ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2567 ผ่านระบบออนไลน์ โดยฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตาได้รายงานผลการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ 1. การยกระดับมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช ในการนำเข้าสินค้าปลากะพงแช่เย็นจากมาเลเซีย เนื่องจากมีการตรวจพบยาปฏิชีวนะกลุ่ม Fluoroquinolone และ Quinolone ตกค้างในสินค้านำเข้าดังกล่าว 2. การยางแห่งประเทศไทย และ Malaysian Rubber Board

ได้ร่วมลงนามบันทึกความเข้าใจเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมยางพาราและความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นความร่วมมือในการจัดการผลผลิตยางพาราให้สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรม โดยทั้งสองประเทศจะร่วมกันส่งเสริม พัฒนา วิจัย และบริหารจัดการผลผลิตอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้สินค้ามีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล มีระบบตรวจสอบย้อนกลับได้ ตลอดห่วงโซ่การผลิต ตลอดจนสนับสนุนภาคอุตสาหกรรมในการสร้างมูลค่าเศรษฐกิจ นอกจากนี้ ยังหวังว่าไทยและมาเลเซียจะเป็นผู้นำในภูมิภาคอาเซียนในการกำหนดทิศทางอุตสาหกรรมยางพาราให้เกิดความมั่นคง ยั่งยืน ตลอดห่วงโซ่อุปทานสินค้ายางพารา 3. การจัดทำบันทึกความเข้าใจด้านการเกษตร ระหว่างไทย - มาเลเซีย มาเลเซียอยู่ระหว่างการพิจารณา หากไม่มีการแก้ไขสาระสำคัญคาดว่าจะสามารถลงนามได้ในอนาคตอันใกล้นี้ 4. ปัญหาการขนถ่ายสินค้าพืชทางรถไฟสาย ASEAN Express ที่ได้รับข้อมูลจากฝ่ายมาเลเซียว่าสินค้านำผ่านมายังประเทศไทยดำเนินการค่อนข้างล่าช้า ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของสินค้า

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้รับหนังสือจากกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ (DGLAHS) กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เลขที่ 20001/PI.500/F5/2024 ลงวันที่ 20 ธันวาคม 2567 แจ้งยืนยันการได้รับเอกสาร Application form for Country Approval of Meat and Meat Products Wisihing to Export Meat and Meat Products to Indonesia เพื่อขอส่งออกเนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์ของบริษัท วี.ซี.มีท โพรเซสซิง จำกัด (Est.294) เรียบร้อยแล้ว โดยเรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างรอดำเนินการขั้นตอน Desk Review ตามลำดับ เนื่องจากยังมีเอกสารจำนวนมากจากหลายประเทศที่ยังไม่ได้รับการประเมิน ซึ่งฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้มีบันทึกแจ้งกรมปศุสัตว์ เพื่อทราบ โดยจะติดตามความคืบหน้าเรื่องดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ ได้นำเรียนปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อทราบด้วยแล้ว

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้รับหนังสือจากกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ (DGLAHS) กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เลขที่ 20004/PI.500/F5/12/2024 ลงวันที่ 20 ธันวาคม 2567 แจ้งได้รับเอกสารของบริษัท I – Tail Corporation Public Company Limited (VCN. 7) เพื่อขอส่งออกผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์เลี้ยง โดยได้พิจารณาเอกสารเบื้องต้นแล้วและขอให้บริษัทฯ จัดส่งเอกสารเพิ่มเติม ทั้งนี้ หลังจาก DGLAHS ได้รับเอกสารเพิ่มเติมแล้ว เอกสารดังกล่าวจะรอดำเนินการขั้นตอน Desk Review ตามลำดับ เนื่องจากยังมีเอกสารจำนวนมากจากหลายประเทศที่ยังไม่ได้รับการประเมิน ซึ่งฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ขอความอนุเคราะห์กรมปศุสัตว์ในการประสานไปยังบริษัท I – Tail เพื่อดำเนินการจัดส่งเอกสารเพิ่มเติมตามคำขอของฝ่ายอินโดนีเซียให้ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตาในโอกาสแรก เพื่อส่งให้ DGLAHS ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป ทั้งนี้ ได้นำเรียนปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อทราบด้วยแล้ว

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้รับเอกสารจากกรมวิชาการเกษตร กลุ่มวิจัยการกักกันพืช สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช ขอให้ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา จัดส่งเอกสารข้อมูลเปิดตลาดใบชาแห่งส่งออกไปยังสาธารณรัฐอินโดนีเซีย เพื่อเสนอข้อมูลให้ IQA วิเคราะห์ความเสี่ยงศัตรูพืชสำหรับการอนุญาตนำเข้าใบชาแห่งประเทศไทย ซึ่งฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้จัดส่งเอกสารดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา เข้าร่วมประชุมที่มประเทศไทย ณ กรุงบันดาเสรีเบกาวัน เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2567 ผ่านระบบออนไลน์ โดยฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตาได้รายงาน ว่า ฝ่ายไทยและบรูไนอยู่ระหว่างการหารือโครงการความร่วมมือทางวิชาการที่เสนอภายใต้การประชุมคณะทำงานความร่วมมือด้านการเกษตร ไทย-บรูไน ครั้งที่ 1 และฝ่ายบรูไนแสดงความสนใจการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร โดยขอข้อมูลการประชุมสัมมนาที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะเป็นเจ้าภาพในปี 2568 และรายชื่อบริษัทที่เหมาะสมหากฝ่ายบรูไนประสงค์จะเดินทางไปศึกษาดูงานในเรื่องดังกล่าว

❖ การประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้จัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรของไทยในโอกาสวันชาติไทย วันคล้ายวันเฉลิมพระชนมพรรษาพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร และวันพ่อแห่งชาติ เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2567 ณ โรงแรม The St. Regis Jakarta กรุงจาการ์ตา โดยฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้มีการจัดแสดงผลไม้ไทย ได้แก่ ลำไยสด มะขามหวาน และมะพร้าวน้ำหอม และผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปที่นำเข้ามาจากประเทศไทย รวมทั้งแจกผลไม้ให้ผู้ร่วมงานได้ชิมรสชาติ เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ให้ชาวอินโดนีเซีย และชาวต่างชาติที่มาร่วมงานได้ชมชิมทำใหารู้จักผลไม้ไทยมากขึ้น ซึ่งกิจกรรมครั้งนี้จัดขึ้นโดยสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา และคณะผู้แทนถาวรไทยประจำอาเซียน ณ กรุงจาการ์ตา โดยมีนาย Airlangga Hartarto รัฐมนตรีประสานงานด้านเศรษฐกิจอินโดนีเซีย ให้เกียรติเป็นประธานในพิธีเปิด ในงานดังกล่าวมีผู้แทนสถานเอกอัครราชทูตประเทศต่างๆ องค์การระหว่างประเทศ ภาครัฐ ภาคธุรกิจของอินโดนีเซียและประเทศอื่นๆ รวมทั้งนักศึกษาไทย เข้าร่วมงานกว่า 1,500 คน

❖ การดำเนินงานอื่น

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา จัดทำรายงานแบบผลการดำเนินงานตามแผนการปฏิบัติงาน (M1) และรายงานผลการเบิกจ่ายงบประมาณปี 2566 (M2) ประจำเดือนพฤศจิกายน 2567
- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา จัดทำรายงานสถานการณ์สินค้าเกษตร (Situation Report) ประจำเดือนพฤศจิกายน 2567
- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา จัดทำรายงานภาวะความเคลื่อนไหวทางการเกษตรปศุสัตว์ ประมง ชลประทาน และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตร ประจำเดือนพฤศจิกายน เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบและใช้ประโยชน์จาก 2567 ข้อมูลต่างๆ ด้านการเกษตรของอินโดนีเซีย